5000 **forintos tehetségkutató – pályázatunk legközelebbi számunkban indul**

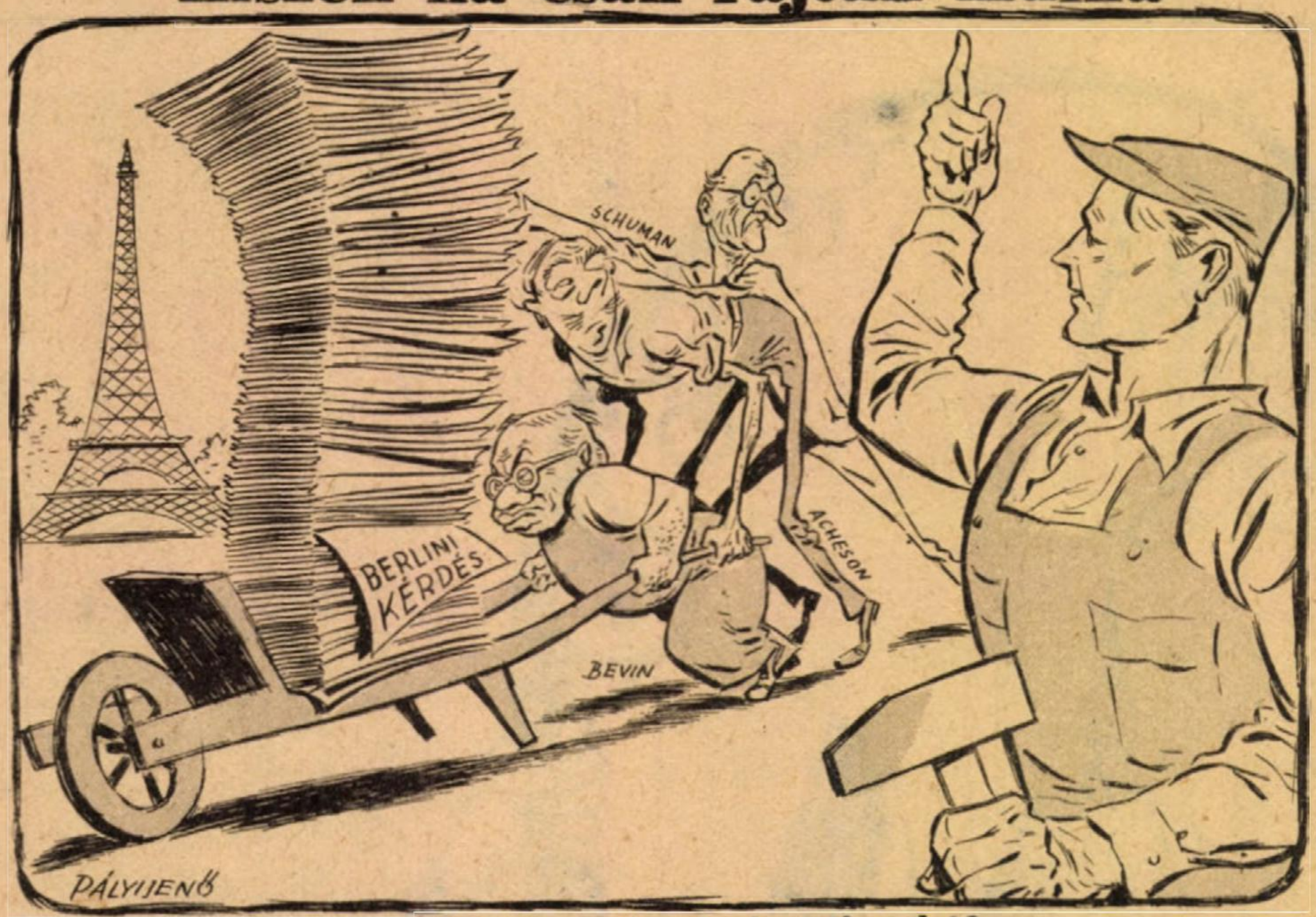

V. évfolyam. 25. szám *1949 június 17*

70 fillér

***Rendőr:** Látja Truman úr, itt kilencmillió dolgozó vonul fel a béke mellett!*
***Truman:** Nagy kunszt! Nálam legalább tízszer annyi dolgozó vonulna fel, ha hagynám!*

Hiszen ha csak rajtuk mulna

— Uraim, ezt is el akarják tolni?

Nyugatnémetországban

Gretchen: Nézd, Mutti, a papa.
Mama: Az nem a papa kislányom, csak nagyon hasonlít hozzá.

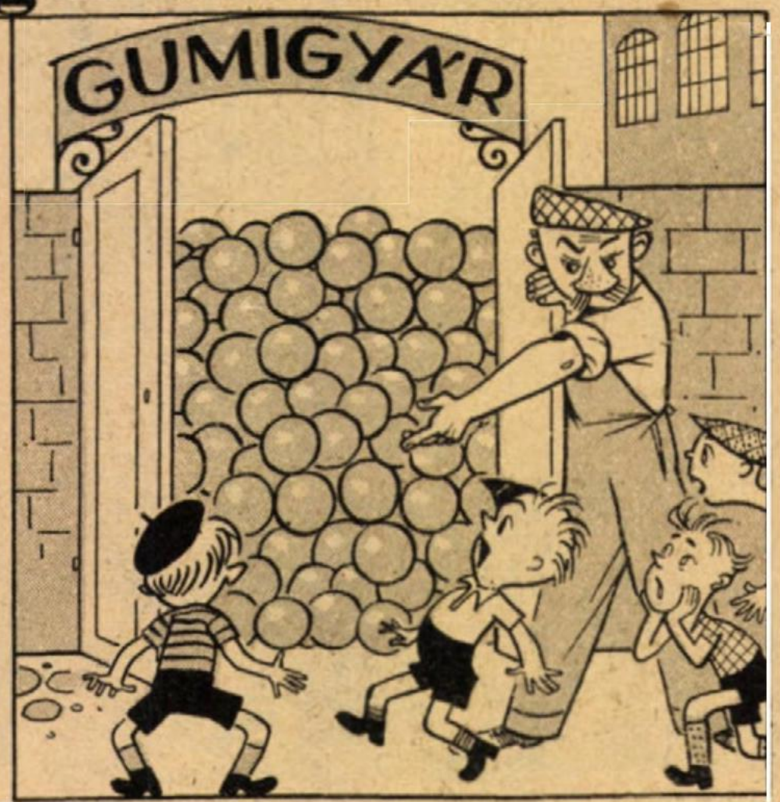

Angol hajó: Helló kollega ur, maga is ilyen szégyenteljesen megpucol?
Amerikai hajó: Hát persze! Inkább süllyedek el a szégyentől, mint egy kinai ágyugolyótól.

200.000 magyar gumilabda készült

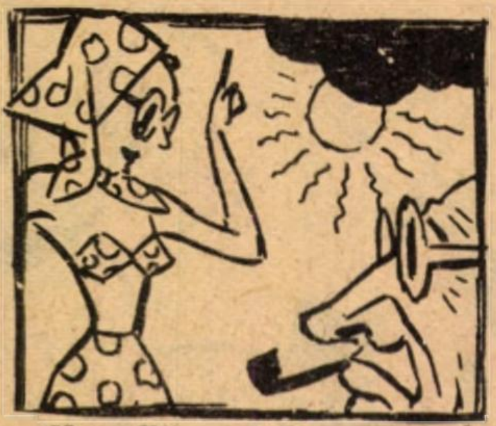
— Jaj, berepült a labdánk!

— Berepült a labdátok? Melyik volt az?

GERGELY MIKLÓS:

Hogy miket ki nem találnak!

Kap Tibornéről nem tudnék sokat mondani. Csínos, barna asszonyka, 1926-ban született, szülei már a harmincas évek elején elhaltak, atyja, aki 1936-ban hunyt el, 1948 óta munkás, anyja, aki 1940-ben halt meg, 1948 óta szegényparaszt, keresztanyja, aki él, két napja haladó értelmiségi.

Kap Tiborné kevés szabadidejében dolgozik, egyébként egész nap az eszpresszóban vagy a strandon ül. Úszni ugyan nem tud sőt utálja a vizet.

— Minek megy a strandra, ha nem tud úszni? — kérdeztem tőle.

— Mert az eszpresszóba nem mehetek fürdőruhában — felelte rejtélyesen.

Ezt csak azért mondtam el; hogy tudják, ki ez a Kap Tiborné, ha véletlenül nem ismernék.

Hát ez a Kapné megszólított tegnap az utcán.

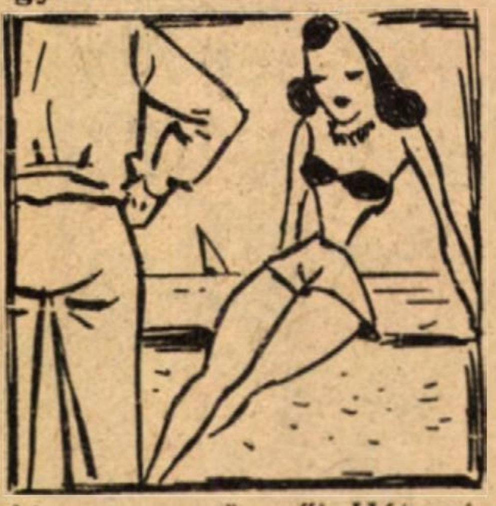
— A, jónapot szerkesztő úr! — köszönt rám. — Mondja, igaz, amit az emberek beszélnek?

— Az is előfordulhat — feleltem.

— Mert azt mondják, hogy mesterséges esővel kísérleteznek. Tiszta őrület! Hogy miket ki nem találnak!

— Nem tetszik? — kérdeztem csodálkozva.

— Ugyan kérem! — legyintett keserűen. — De-

hiszen ez szörnyű! Hát mirevaló ez? Ahelyett, hogy azon törnék a fejüket, hogy lehet megszüntetni a természetes esőt, mesterséges esőt akarnak! Tegnap elkapott kint az eső, végigfröcskölte a sár az új nájlonomat és szétment az új dajjerom, idenézzen, mehetek újra a Jenőhöz. Mondja, nem mesterséges eső volt már az is? Nagyon hirtelen jött!

— Még csak most folynak a kísérletek.

— Bizonyosan az esernyőkereskedők pénzelik az egészet! Hogy miket ki nem találnak!

— Nagyságos asszonyom, az eső a termőföldnek kell.

— Ahá! Gondoltam én! Szóval a parasztoknak kell! Azért vegyek én minden héten egy új nájlont, hogy a parasztnak ágasbúzája legyen...

Ebben a pillanatban felhők kezdtek gyülekezni a fejünk felett. Jó nagy, sötét felhők.

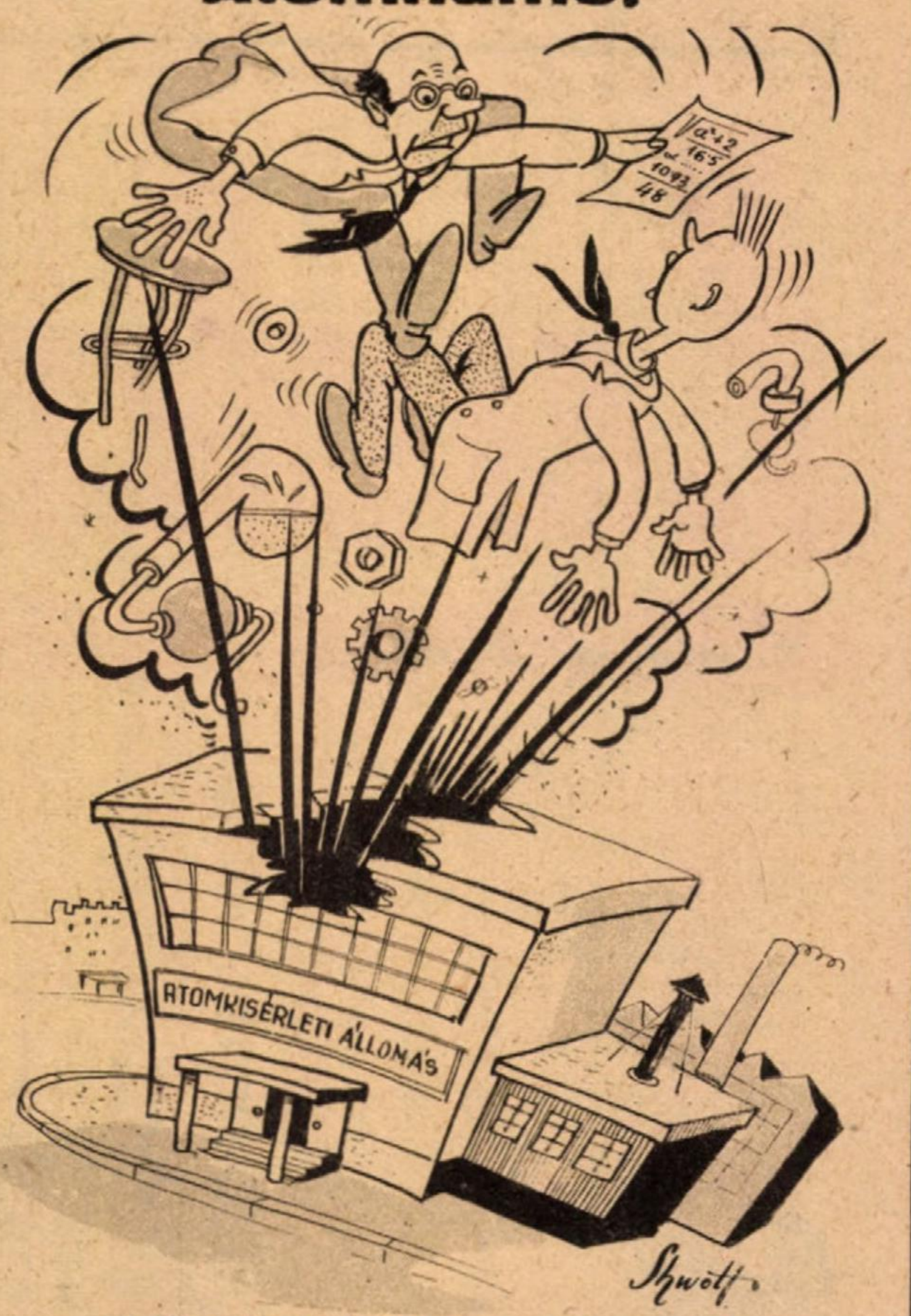
— Ebből lesz valami — néztem az égre.

— Nézze, szerkesztő úr, — vetette rám perzselő tekintetét Kapné. — Én nem akarok magával vitatkozni arról, hogy milyen helytelen politika ez, magát úgyse lehet meggyőzni. Csak szeretném, ha ebből az izéből most nem lenne semmi.

— Milyen izéből?

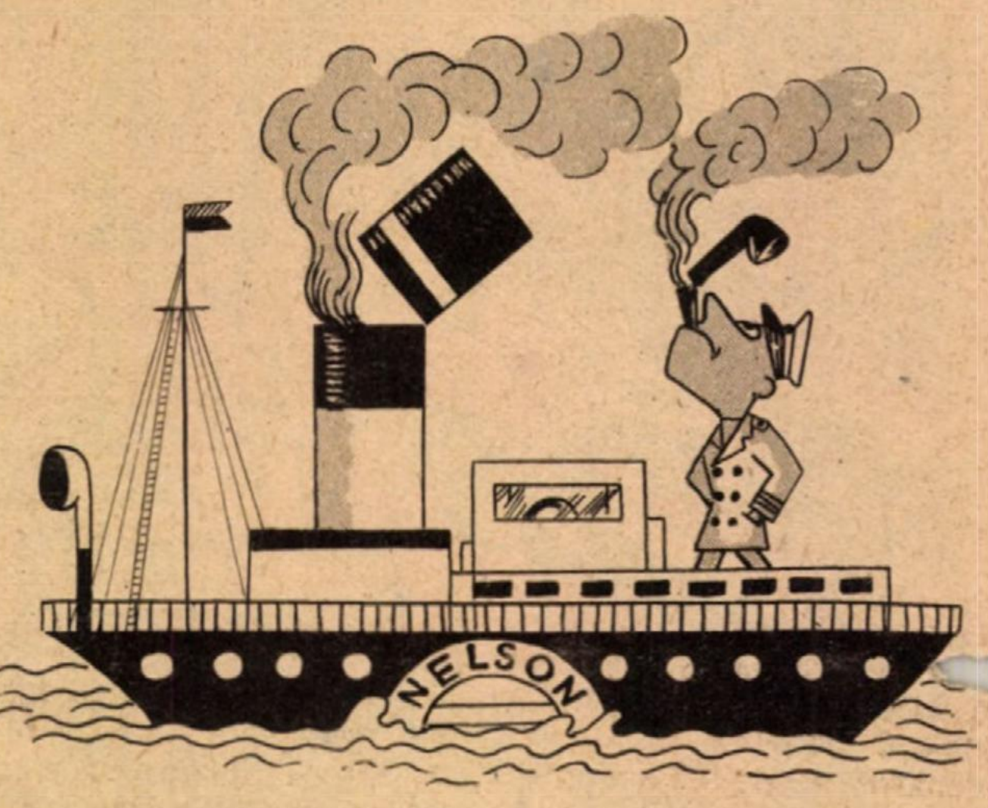
— Ebből a vacak esőből. Hívja fel a földművelésügyit, maga újságíró, magának egy telefonjába kerül, hogy halasszák el az egészet holnapra...

Atomhumor

— Valahol tévedhettünk egy tizedesponttal...

A vérbeli hajós

— Híd jön...

Csigaszerelem

Ne játsszuk ezt a haragosdit anyukám...

Időbeosztás

— Már megint a párisi értekezlet miatt lógatod az orrodat, fiam?
— Dehogy drágám. Most éppen a pesti békekongresszus miatt vagyok szomorú.

Gádor Béla:

RÁ-RÁ, HAJRÁ!

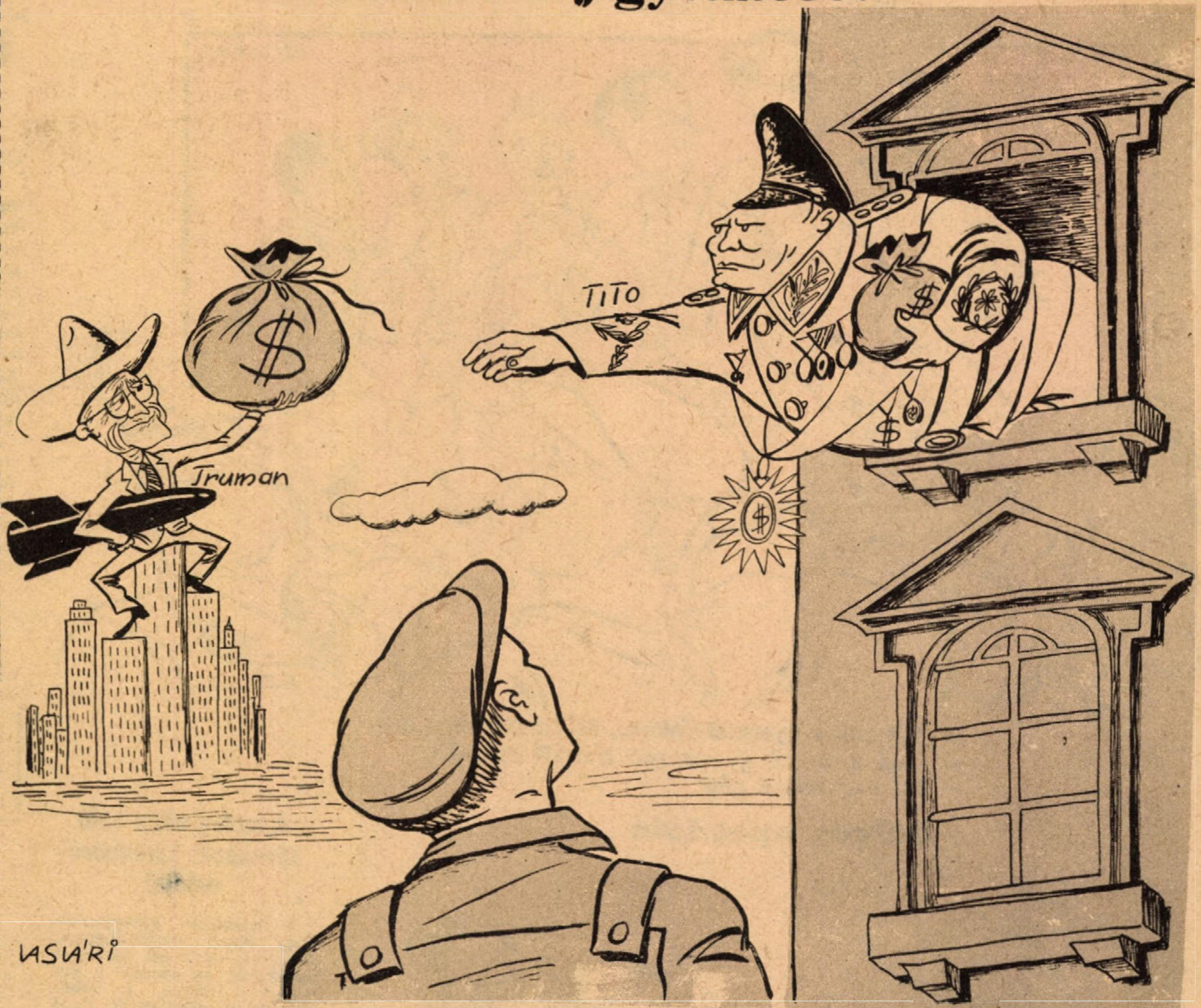
Itt ülök ötvenezer embertársammal egytagban a magyar-olasz válogatott mérkőzésen. Legalább ötven éve nem voltam futballmeccsen. Igaz, hogy nemrégen múltam negyvenéves, de már születésem előtt sem igen látogattam a futballmérkőzéseket. Ugyanis kora ifjúságomban rájöttem arra, hogy ötvenkilós testemben halhatatlan lélek rejtőzik és ennek ápolgatása közben mindig kicsit lenéztem a testek brutális öklelőzését.

Most azonban, ha már itt vagyok, megnézem magamnak, mi az, ami úgy kihozza a sodrából ötvenezer embertársamat. A lelátón ülök, ami erősen hasonlít egy tribünhöz. Az olasz csapat kissé várat magára, az emberek izgatottan kiáltoznak, tapsolnak. Érdekes így közelről megfigyelni a tömegszenvedély megnyilvánulását. Voltaképpen nem is akartam kijönni erre a meccsre, csak hallottam, hogy nem lehet jegyet kapni, és ez idegesített. Ezért, hogy bebizonyítsam magamnak, miszerint mégsem vagyok elveszett ember, szereztem egy harmincforintos jegyet nyolcvanért.

Közben a játékosok kiszaladtak és mindenki nagyon kiabál. A futballisták nevét ordítozzák, meg mindenfélét. Lenn a pályán huszonkét tagbaszakadt fiú szaladgál egy labda után és ha utólérik, olyat rúgnak belé, hogy a szívük majd beleszakad. A magyar fiúk nagyon igyekeznek, látszik rajtuk az eltökéltség, hogy mindenráron be akarják rúgni a labdát az olaszok kapujába. Az olaszok persze nem hagyják, ezért van a nagy futkosás. Baloldalamon egy főmérnökkülsejű idősebb férfi ül, időnként megigazítja szemüvegét és artikulátlan hangon elüvölti magát: lesállás! De nem száll le senki. Jobbra tőlem beteges színű, középkorú nő gunnyaszt, kezét tördeli és szabályos időközökben maga elé dünnyög: ki fogunk kapni. Roppant ellenszenves nő, a szeme kidülled az izgalomtól, mint a gülümadáré. Most őrült hangorkán süvölt végig a tömegen: rá-rá-hajrá! A magyar fiúk vészesen száguldanak, Szusza lő, mellé! Ötvenezer torokból száll fel a hörgés. A gyomromban tompa lökést érzek, mintha egy lift megállt volna benne. Érdekes dolog így hidegen megfigyelni a köröttem tomboló szenvedélyt. Most Puskás Öcsi rúgott mellé. Jobban vigyázhatna, ami azt illeti. Hiszen olyan egyszerű az egész dolog. Úgy kell megrúgni a labdát, hogy belemenjen a kapuba, ne mindig mellé. A közönség most már extázisban tombol, valaki a fejemre üt, elsötétül a szemem előtt. Azt hiszem, kaptunk egy gólt. Persze. Ez a sok kiabálás megőrjíti szegény fiúkat, aztán nem csoda, ha összevissza rugdalják a labdát. Mellettem a gülümadár elhaló hangon sóhajtja: mondtam, hogy ki fogunk kapni . . . De utálom ezt a nőt! Mért kapnánk ki! Ki fogunk egyenlíteni. Ez a Rudas kemény gyerek, olyan, mint a kőszikla. Csak az Amadeit nem szabad rúgni hagyni, mert az nagyon fürge. Gyerünk, fiúk! Deáknak adjátok oda a labdát, az majd jól berúgja. Fölément, az istenfáját neki! Mi ez? Hol a védelem? Mit csinál az a Puskás? Mi van veled, Öcsi? Kocsis, Deák . . . rúgjatok gólt, rá-rá-hajrá, mert megfojtok valakit . . . Főmérnök úr, eressze el a hajamat, odanézzen, ebből lesz valami . . . Nyomd meg . . . bele . . . Szuszi . . . Bözsik . . . rúgd . . . gól! Gól! Gól!

Egy perc mulva arra tértem magamhoz, hogy a főmérnök a fülemet csókolgatja és a gülü-madár szelíden piheg az ölemben. Mélységes, édes öröm töltötte el szívemet. Gülü-madarat lehetett volna fogatni velem.

Hazaárulók figyelmébe!

Truman: Hajoljon el még egy kicsit jobbra, akkor megkapja ezt is.
Munkás: Vagy pedig kitöri a nyakát.

Kintornás történet

Öreg koldús totyogott be a napokban egy ferencvárosi házba, megállt az udvar közepén és nyekeregtetni kezdte ócska kintornáját. A ház építészmérnök tulajdonosát zavarta munkájában a fülkinzó nyifogás, leszólt hát az emeletről:

— Ne kintornázzék itt, bácsikám. Menjen szépen tovább.

— Hogy-hogy ne kintornázzam?, — szólt fel a koldús bácsi, valami jogtalanul akadékoskodó albérlőt sejtve a beszélőben. — Tíz évig kintornázhattam itt, most egyszerre nem kintornázhatom? Talán magáé ez a ház? Vagy talán maga építette?

— Eltalálta, bácsikám, — nevetett a mérnök. — Az enyém a ház és én építettem.

A bácsi hirtelen dühbe jött:

— Na, ha maga építette, akkor meg éppen hallgasson és érezze megtisztelve magát, ha én bejövök erre az udvarra zenélni! Az egész Ferencvárosban ennek az udvarnak van a legborzalmasabb akusztikája!

Amerikai HIRADÓ

New-York.

Az egyik legnagyobb amerikai napilap főszerkesztőjének az orvos megtiltotta a hazudozást. Utódjáról még nem történt gondoskodás.

Washington.

A washingtoni dolgozók fogadni akarják Achesont. A legtöbben kilenc az egyhez akarják fogadni, hogy nem való külügyminiszternek.

Atlanta.

A városban tegnap este meglincselték John Jackson négert, mert egy fehérek számára fenntartott villamossal gázoltatta el magát

Chicago.

Chicago egyik legismertebb gengsztervezére szépösszegű ajánlatot tett Amerika hangja bemondójának, arra az esetre, ha tisztességesebb pályára óhajtana lépni.

Egy ember

aki nem kapott jegyet a magyar-olaszra és így otthon, a rádió mellett élvezte végig a mérkőzést.

Párisi felvétel

— Gyerünk már öregem, nem tudok olyan sokáig barátságos arcot vágni!

A 7. legaranyosabb vicce

— Mi tetszett magának legjobban a magyar-olaszon?

— Nehéz eldönteni.

— Miért?

— Mert én összesen két hátat láttam és azok teljesen egyformák voltak . . .

Beszélgetés Bizóniában

— Olvasta? Az amerikai övezetben tízszerannyit keres egy kabarégörl, mint egy munkás!

— Pszt, ne kiabáljan úgy?

— Miért ne kiabáljak?

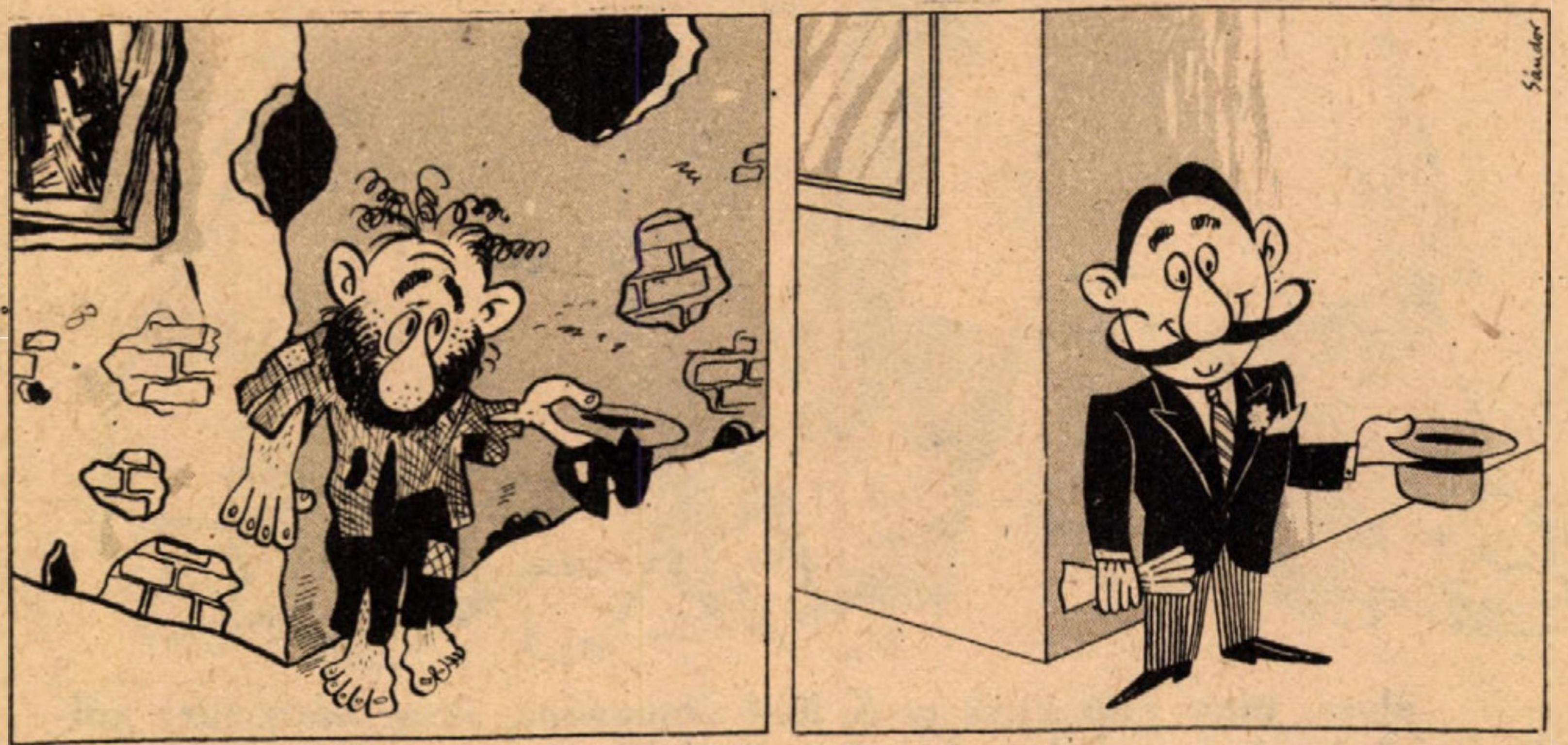
— Mert ha meghallják az amerikaiak, hogy csak tízszerannyit, leszállíttatják a munkások fizetését . . .

Megnyilt a József Attila-múzeum a Petőfi-házban

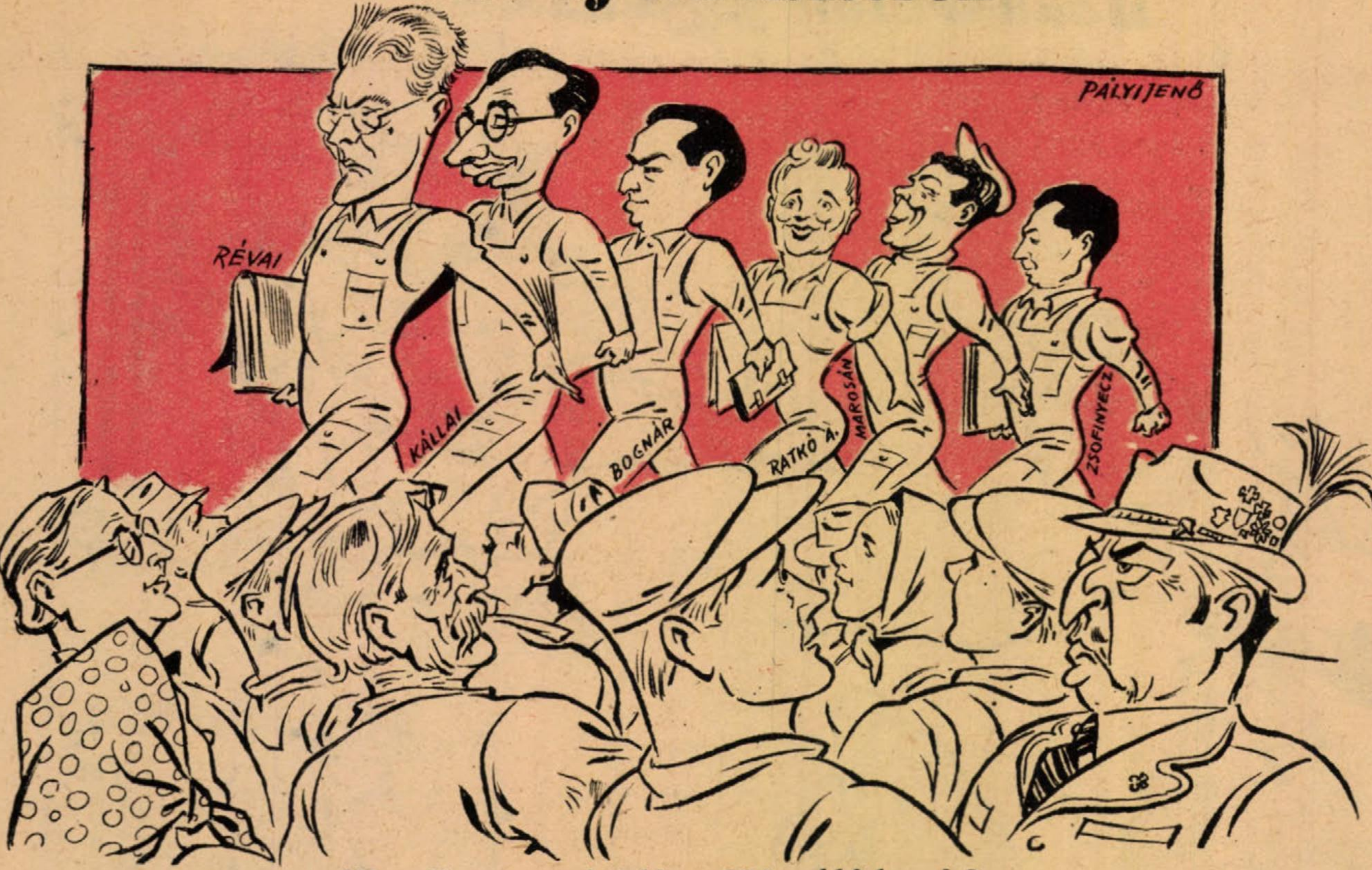

— Itt a beutalás, Sándorkám, társbérlők lettünk!

Tökéletes ujjáépítés

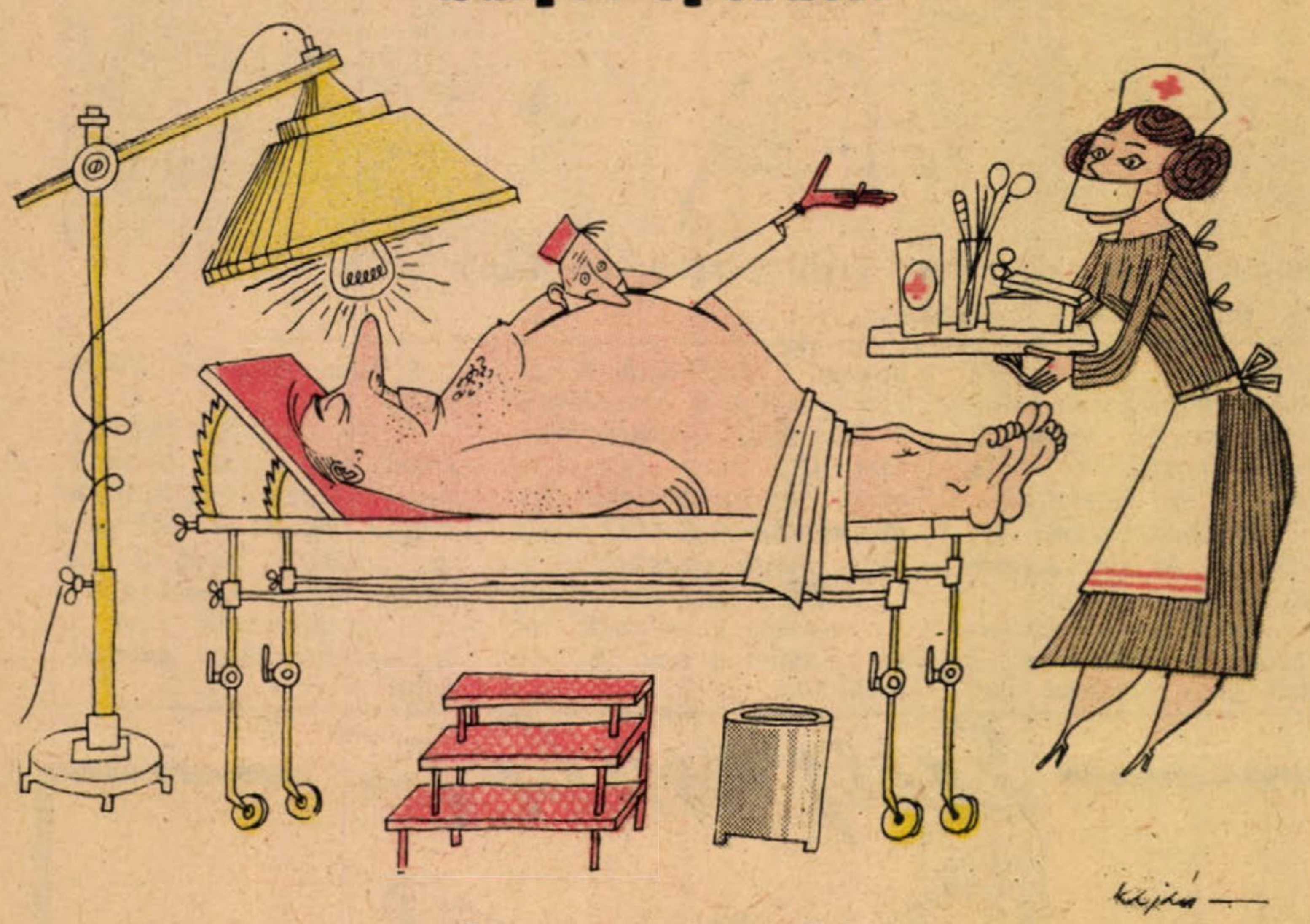

Az uj miniszterek

— Mit szól a gyermekeinkhez, Bikkmakkfalvy úr?
— Ezek a maguk gyermekei? Hát kik maguk?
— Mi vagyunk a nép!

Súlyos operáció

— Gyorsan egy csipeszt nővér!

A szakszervezetek második kongresszusa előtt

Blum: Most már csak arról kell döntenünk, hogy melyikünk vállalja önként ennek a fickónak a kettészakítását.

A meleg ellen való védekezés különböző módjai

A fizikusok kiderítették, hogy hideg tulajdonképpen nincs is, amit mi hidegnek nevezünk, az csupán a melegnek a hiánya; jó volna, ha azt is kiderítenék, hogy meleg sincs tulajdonképpen, amit mi melegnek nevezünk, az csupán a hidegnek hiánya. Amig azonban ezt kideritik, kénytelenek vagyunk izzadni.

A meleg ellen való védekezésnek hatféle módja van, ebből öt eredménytelen és egy eredményes.

1. Az ember nem vesz magára semmiféle ruhát. Ez sokak szerint jó, az igazság azonban az, hogy eredménytelen, részben mert feltűnéstkeltő, részben pedig azért, mert a bőr köztudomás szerint melegebb, mint a szövet.

2. Az ember vízben tartózkodik. Ez se ér semmit, mert a legtöbb munkahelyen csak a vízveztékben és a pohárban van víz és egyikben sem lehet huzamosabban tartózkodni.

3. Málnaszörp. Ez jó, csak méginkább melege lesz tőle az embernek.

4. Fagylalt. Ez valamenynyire segít, mert az ember kínosan ragacsos lesz tőle és ez eltereli a figyelmét a melegről.

5. Fröccs, sör. Ezeknek már a nézése is hűt. A fogyasztásuk viszont fűt.

Ez tehát a meleg ellen való védekezésnek öt bevált, de eredménytelen módja. Ezekután lássuk a hatodikat, az eredményeset.

6. Bevárni a telet.

(g. m.)

A nyolcéves Jenőke

egyik iskolatársától kölyökkutyát kapott ajándékba. Otthon, papa azonnal megállapítja, hogy „ez egy korcs dög, most kicsi, de nagy kuvasz lesz belőle". A faluról Pestre került szobalány közbeszól: „Mifelénk megrostálják a kölyökkutyát, akkor nem nől meg." Jenőke elgondolkozik ezen és délután lemegy a szemközti épülő ház elé, ahol egy munkás éppen a homokot rostálja. A kisfiú ráfekszik a vasrostára: „Bácsi, kérem, tessék engem megrostálni". „Mán mér? Nem vagy te homok". „Azért, bácsi, kérem, hogy ne nőjek meg. Most 98 centi vagyok és nem szabad meg 3 centit nőlnöm". „Oszt mér nem?" — álmélkodik az öreg munkás. „Azért, mert ha magasabb leszek, mint egy méter, akkor nem járhatok ingyen az uszodába".

Mr. Acheson levele feleségéhez

Drágám,

még alig kaptad meg legutóbbi pesszimista levelemet, újra írok. Örömmel tudatlak, hogy a kilátások erősen javultak. A tanulság: nem szabad sohasem csüggedni, szívósnak kell lenni, az eredmény nem maradhat el! Két nappal ezelőtt még úgy látszott, hogy reménytelen az ügy, ma azonban valósággal csoda történt. Büszkén számolok be Neked a sikerről, Darling, érthető és megbocsátható büszkeséggel, hiszen voltaképpen ezért jöttem Párisba és ha sikerül a dolog, az nem utolsó sorban köszönhető az én energiámnak és ügyességemnek. Az eredménytelenség nem csüggesztett el és ma boldogon közölhetem veled: sikerült!

Ma délelőtt féltízkor (itteni időszámítás szerint) a Boulevard des Italiens egyik kicsi, de előkelő üzletében sikerült végre kéthetes eredménytelen keresés után pontosan olyan fulárdselymet találnom a számodra, amilyet kértél!

Sokszor csókol

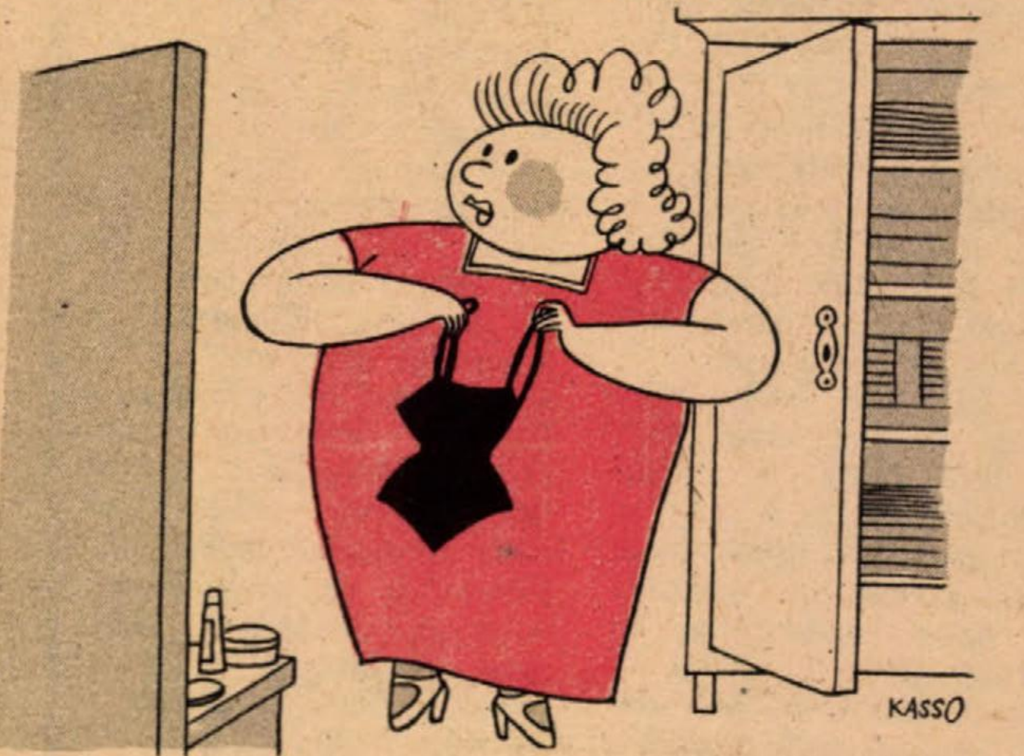
a te Achikád

Hirdetés

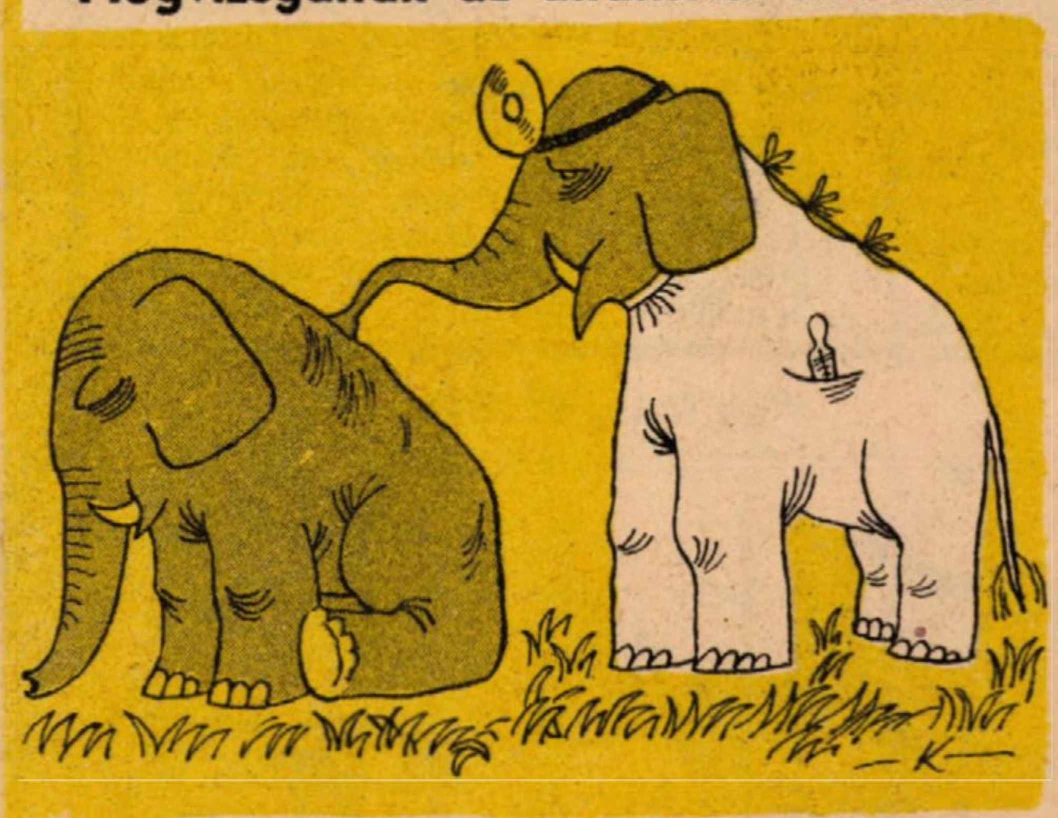
A következő szövegű hirdetést olvastuk egy óbudai házacska ablakában:

E házban van 1 elegáncs Budorrozot szoba 15. Májusra. Én keresek egy tiszteséges Nő mind lakó társ amely éjjel nincs otthon.

Itt van a strandszezon

Megvizsgálták az állatkerti állatokat

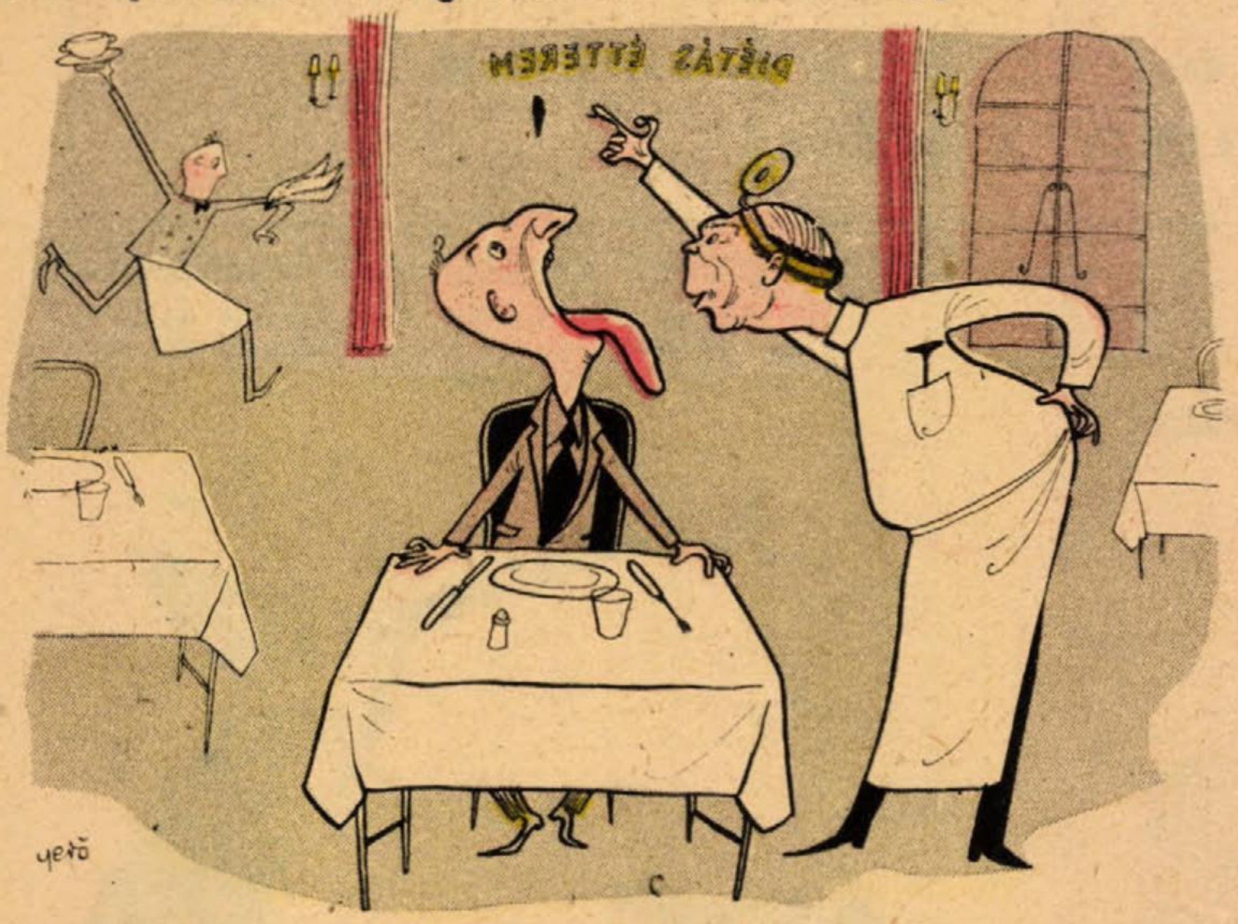
— Sóhajtson kérem!

Borzasztó dolog

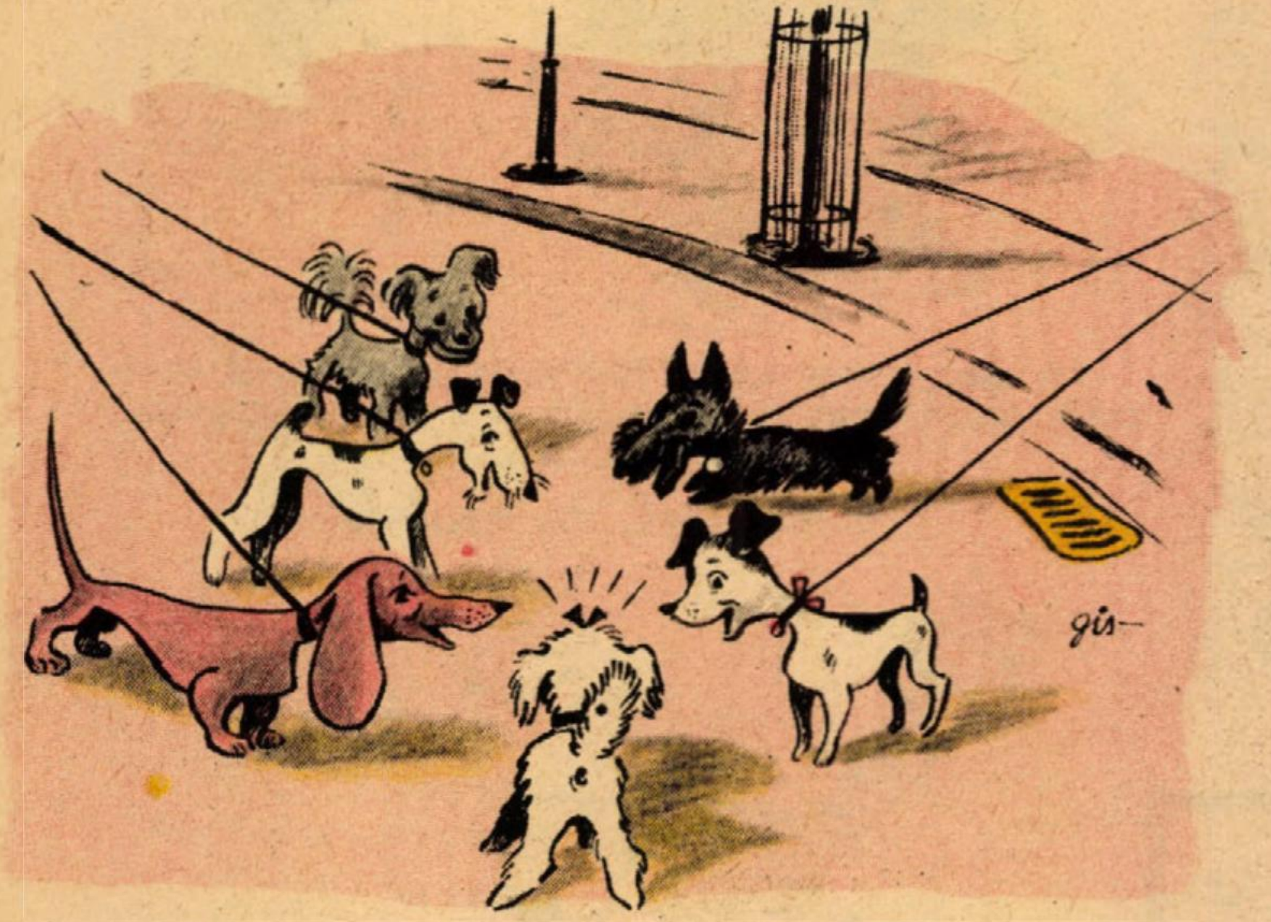
— Ön a megboldogultnak a gépírókisasszonya volt, nemde?
— Igen.
— Legyen erős. A főnöke minden vagyonát a feleségére hagyta.

Diétás tipusmenüt szolgálnak fel orvosi felügyelet mellett

Orvos: Pincér! Jöhet a becsinált parajjal!

Floki érdeklődik

— Nem tudtok nekem egy jó helyet munkásnál, parasztnál vagy haladó értelmiségnél?

Szenvedélyes hal

— Már kilenc óra Kucsera úr, jön horgászni vagy nem jön?!

Nem unatkoztak

A hajótörött: Igen, kapitány úr, kereken kilenc gyerekünk van. Színház nincs, mozi nincs, eszpresszó nincs, hát valamivel csak el kellett tölteni az estéket...

Mari ikret kapott

Irta: **Vajda Albert**

Megyek az utcán, mint rendesen, amikor beleütközöm Gyulába.

— Hallottad? Marinak tegnap óta ikre van!

Azzal kezetráz és elmegy. Nahát, gondolom, hogy öregszik az ember. Hiszen mintha tegnap lett volna, hogy kéz a kézben jártam a kis Marival és lám, ma már anya, ikre született. Ez a szamár Gyula nem mondta meg, melyik klinikán fekszik, de ez nem kifogás, azonnal bementem az első virágüzletbe, vettem két szál vörös rózsát és a sarki drogériában két nagyon szép, világoskék és halványlila csörgőt, az ikercsemeték számára. Így felszerelve csengettem be Mariék lakásába. Kicsit vörösek lettek a füleim, amikor az ajtó kitárult és Mari nézett rám.

— Nahát, ez igazán kedves meglepetés — mondta

és már meg is ragadta a karomat. — Kerüljön beljebb, ezer éve nem járt nálunk.

Egyik kezemben a virág, a másikban a csomag, a csörgőkkel.

— Hát meséljen, kedves Lajos — ült le szembe velem és a két szál rózsát vázába dugta. A csörgők a csomagban ott fityegtek még a mutatóujjamon.

— Hát... izé — mondtam roppant értelmesen — talán inkább maga... Hallom... izé... örvendetes családi esemény... hehe...

Rámnézett.

— Hát... izé... — folytattam és érzem, hogy a fülem már egészen vörös — találkoztam Gyulával és... ő mondta, hogy megszületett... hogy iker lett...

— Ja! — mondta erre ő és hanyagul hátradőlt. — Hát igen, végre megszületett. A Gyula intézte el végül is!

— Micsoda? A Gyula intézte el? És mit szól ehhez a férj?

— Ő töltötte ki a szükséges okmányokat — folytatja Mari, mit sem törődve kissé feldúlt ábrázatommal. — Bár, nem is hinné, menynyit fejlődött ma már az ilyesmi is. Aki kérvényezi, egy-kettőre megkapja!

— Aki kérvényezi? — ismétlem csendesen.

— Úgy van. Tudja, egészen más lett így az éle-

tünk. Persze, az egy kis baj, hogy amíg az egyik beszél, addig nem tud beszélni a másik...

Hideg veríték gyöngyözik a homlokomon. Mit beszél ez a nő! Tegnap született két gyereke és máris beszél az egyik és a másik nem tud...

— Még szerencse — folytatja —, hogy a másik itt van a szomszédban, ha sokat beszél, egyszerűen átkopogok egy sámfával a falon és akkor abbahagyja..

Kimegy a szobából, de néhány perc mulva visszajön. Zömök, harcsabajuszú, kopasz férfi jön vele.

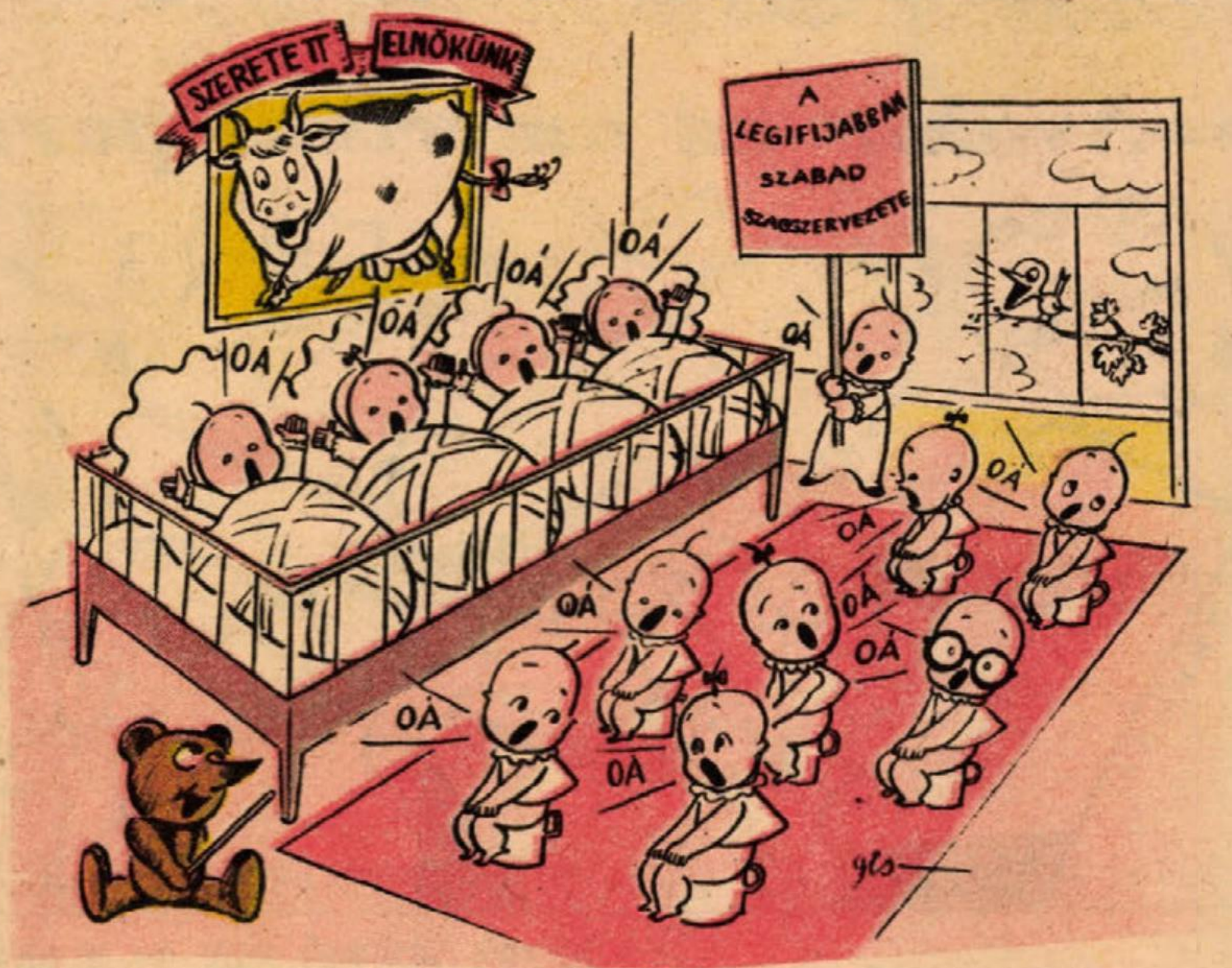
— Engedje meg, Lajos, — fordul felém Mari, — hogy bemutassam. Bruhek úr, az ikrem. Tegnap óta közös ikerállomást szerelt fel nekünk a pósta.

Amerikai ajándék

— Meglátod, hogy fognak örülni neki a bennszülött fiúk. Ne szóljunk egy szót se, csak vágjuk közéjük!

A kórustömegmozgalom leglelkesebb hívei

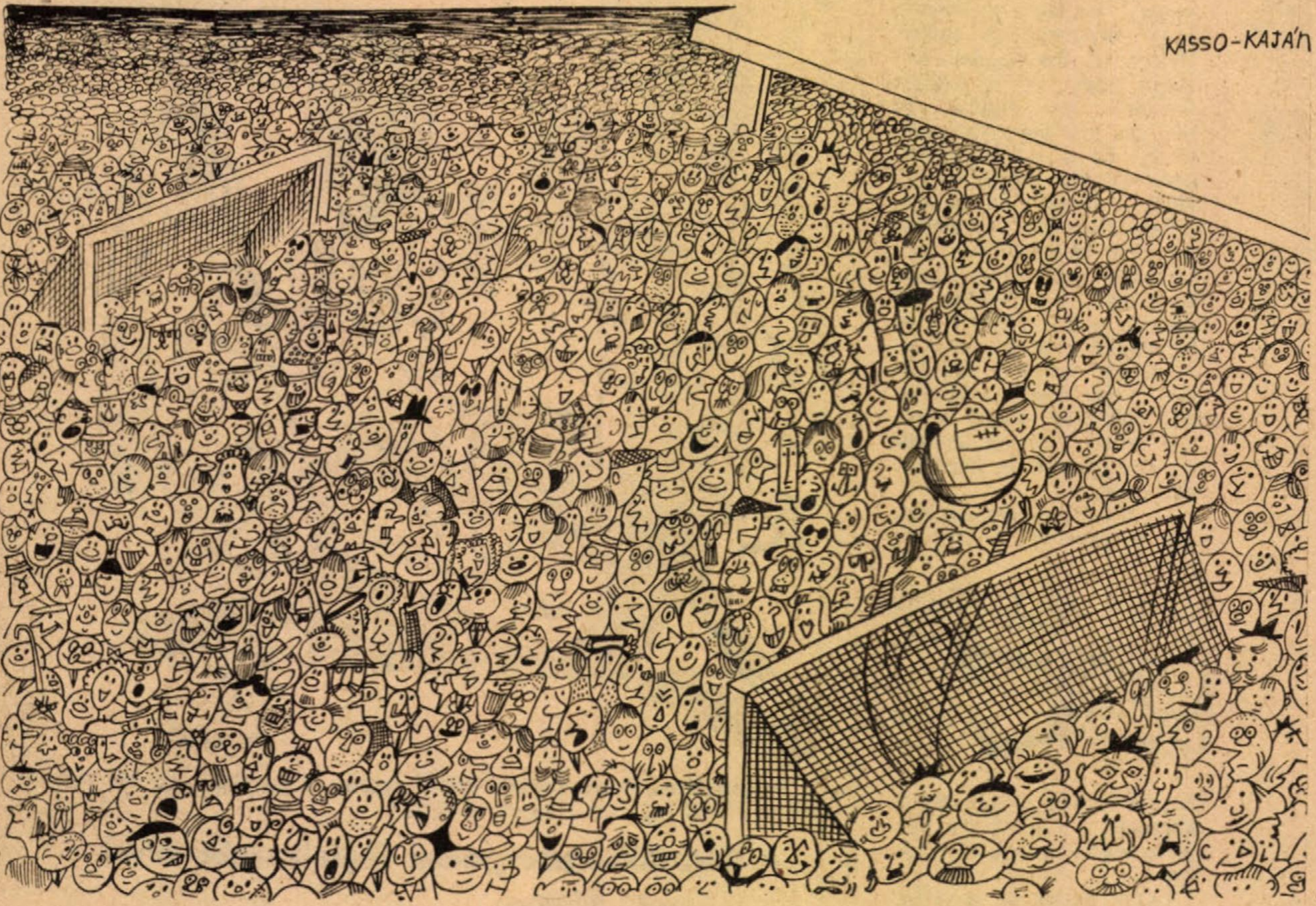
A newyorki tőzsdén

Tőzsdés: Mi az, ma már megint tőzsdepánik van?
Portás: Nem kérem, ez még a tegnapi.

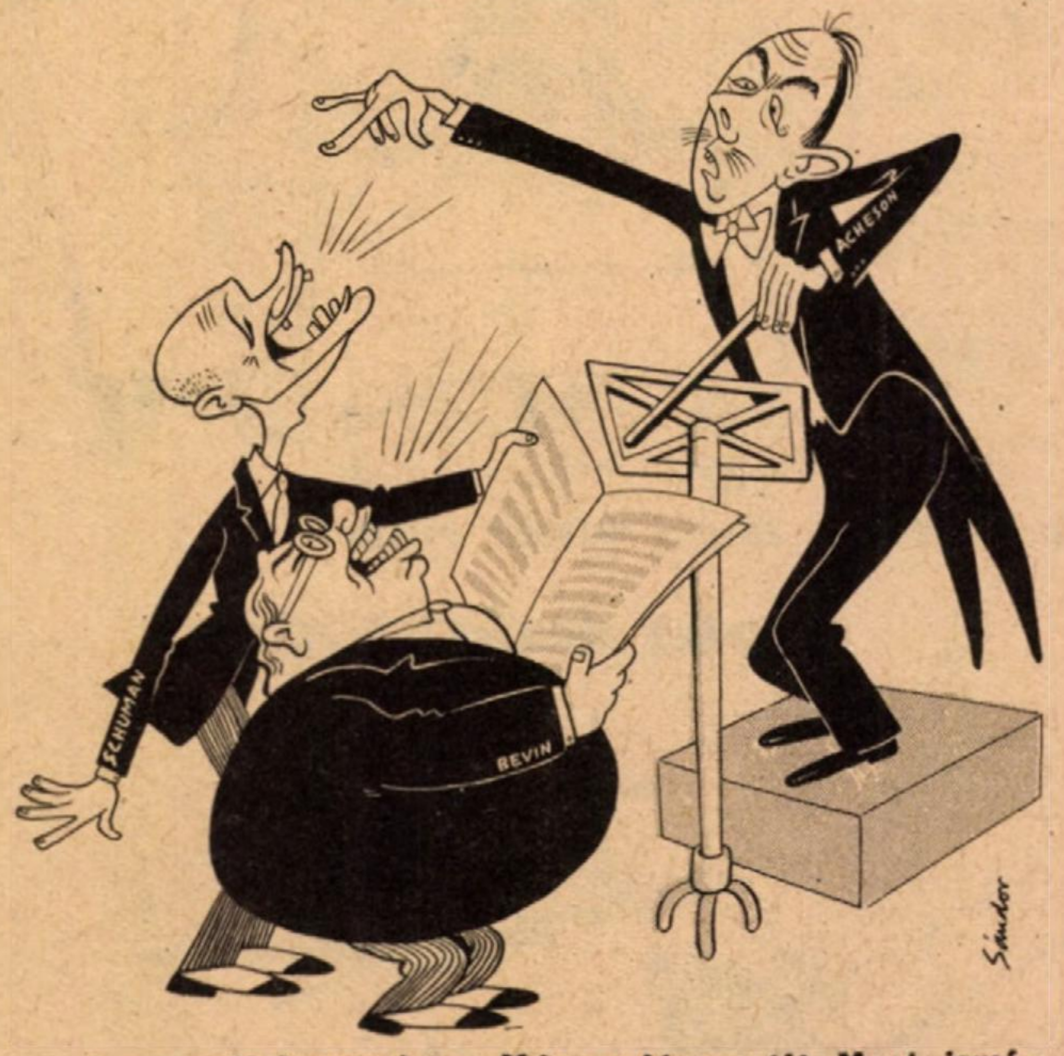
5000 forintos tehetségkutató – pályázatunk legközelebbi számunkban indul

Helyszíni felvételünk a magyar–olasz válogatottról

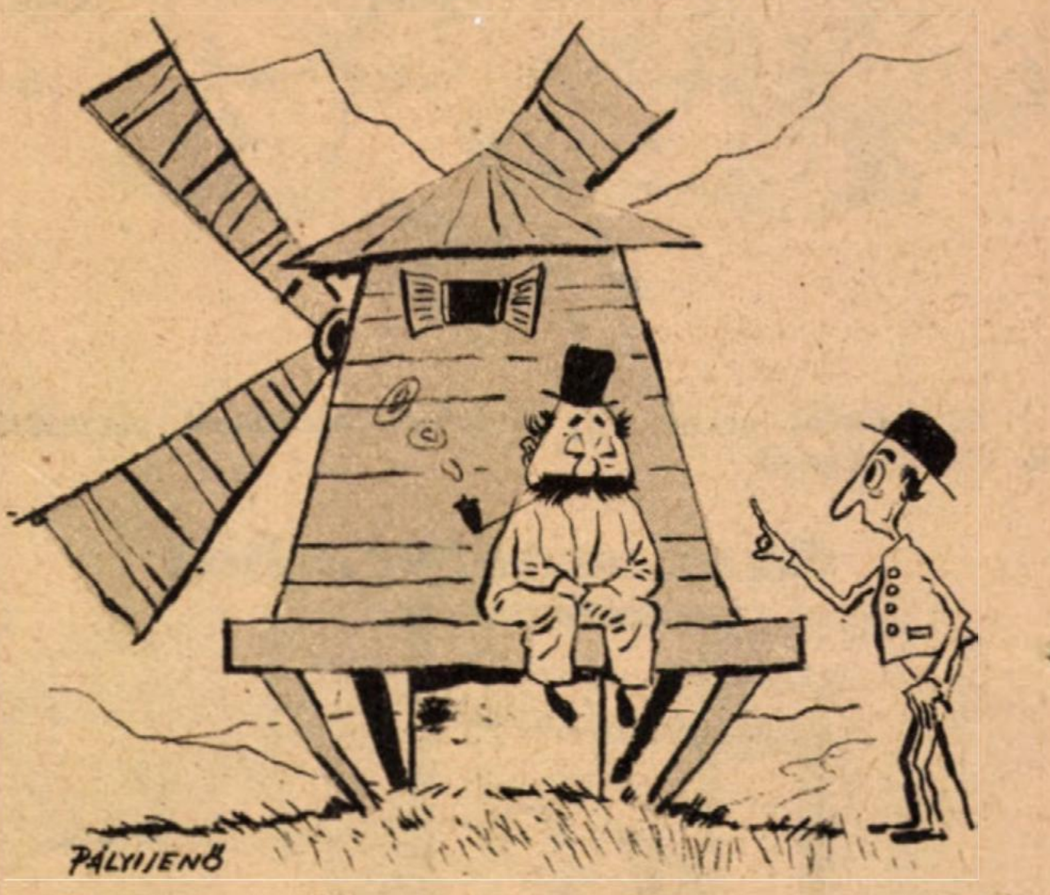
Kis emlékeztető próba a mindennapi tárgyalás előtt

(Acheson a párisi konferencia kezdete óta minden reggel különmegbeszélést tart Bevinnel és Schumannal.)

A „nagy” karmester: Már majdnem jó! Most ismételjük onnan, hogy nem fogadjuk el a szovjet javaslatot!

Ésszel él az ember

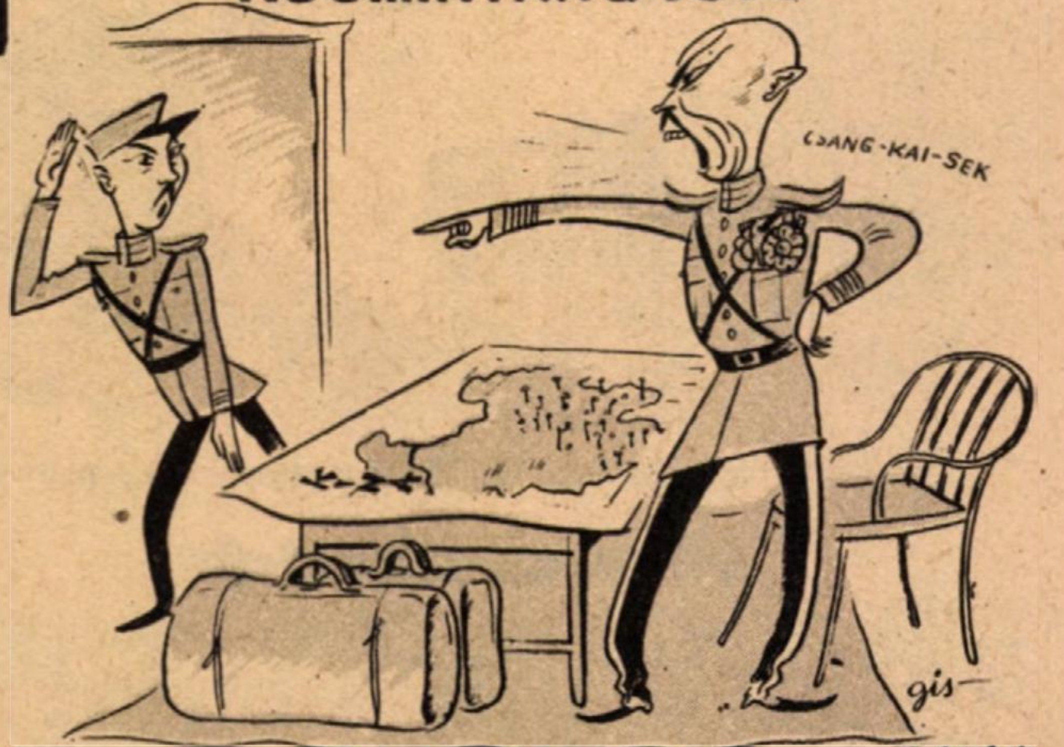
— Maga ide épített szélmalmot, hiszen itt sose fúj a szél!
— Az a jó! Legalább nem fújja le a kalapomat...

Nyakig az amerikai paradicsomban

— Minek örülnek úgy az urak?
— Kevesebb a munkanélküli.
— Ne mondja!
— De igen. Kevesebb ma, mint holnap.

KUOMINTANG-JÖVŐ

Csang-Kai-Sek: Sürgősen rendelje meg a „Talpalatnyi föld” című magyar filmet, mert itt Kínában rövidesen már ennyivel sem rendelkezünk...

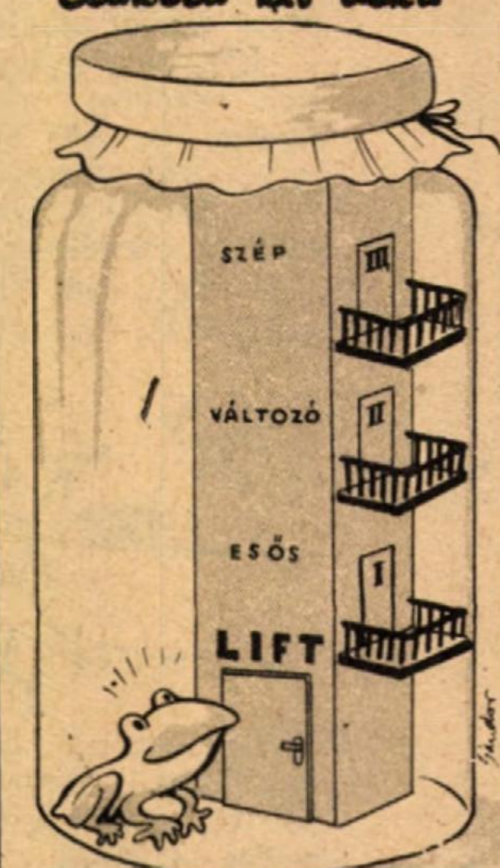
Az újító anyakönyvvezető

(Pünkösdkor rekordmennyiségű esküvő volt.)

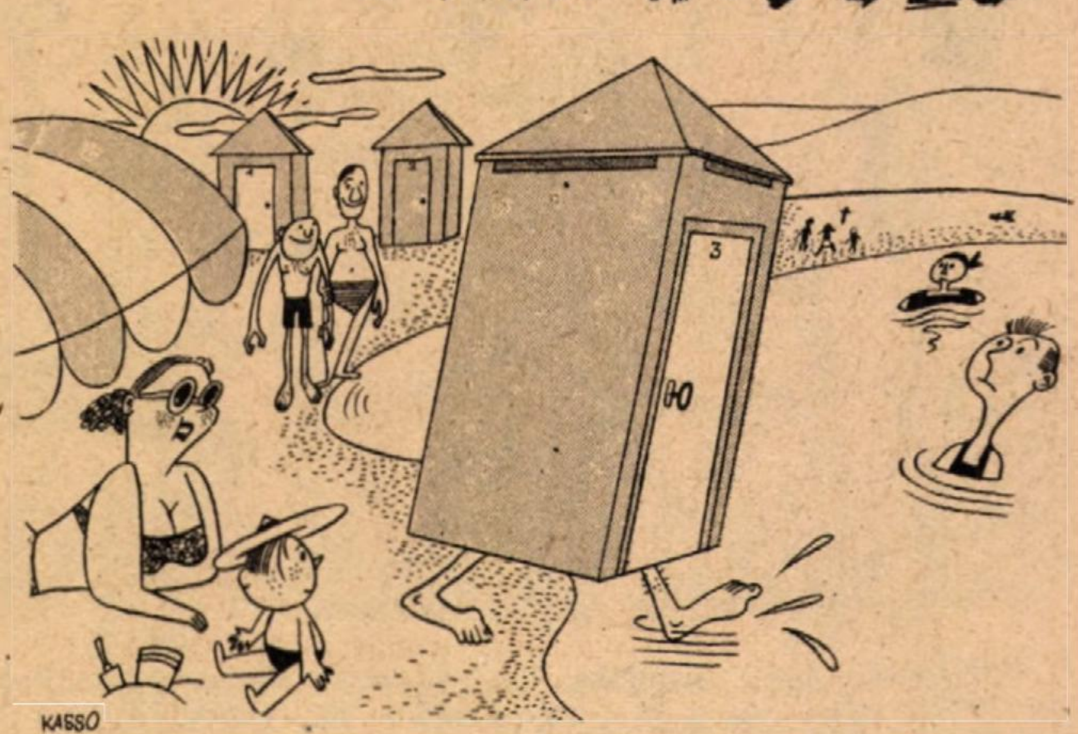

— És ha intek, akkor az összes igen tisztelt menyasszonyok kórusban szíveskedjenek azt mondani: igen!

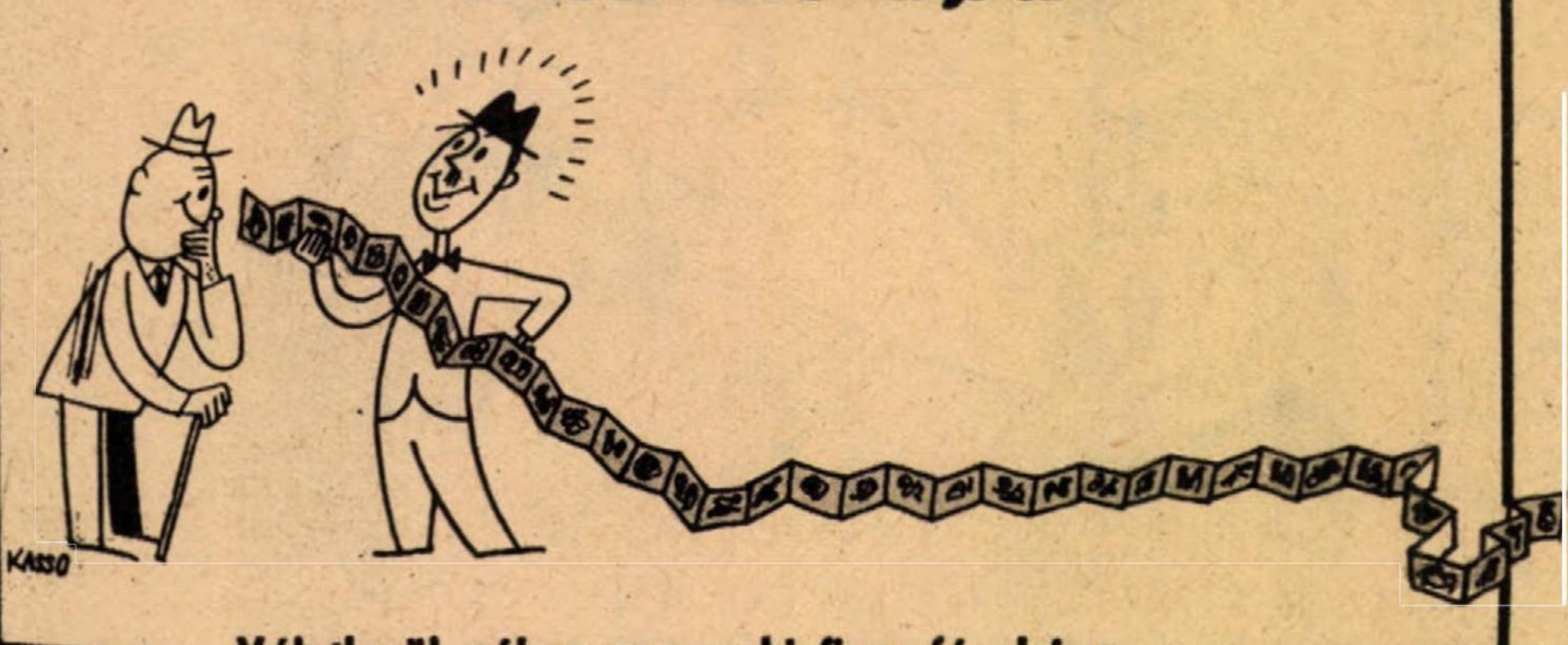
Előkelő kis béka

A SZÉGYENLŐS STRANDOLÓ

Büszke apa

— Véletlenül nálam van a kisfiam fényképe...

Nincsenek véletlenek

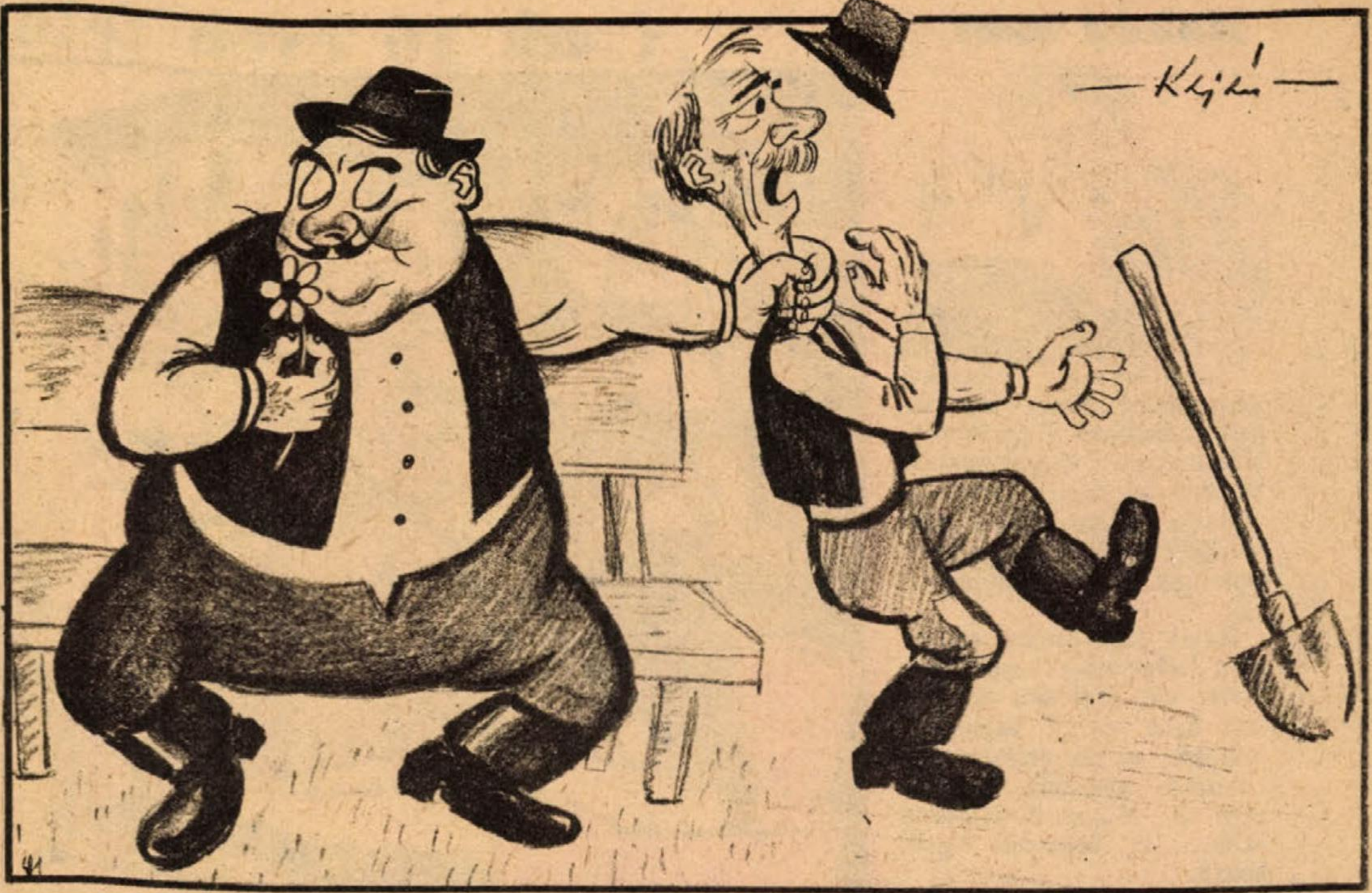

— A feleséged nem szép, nem okos, nem kedves, nincs jó állása, nem értem, miért vetted el.
— Pedig egyszerű. Volt két jegye a magyar-olaszra.

A „jó kulák”

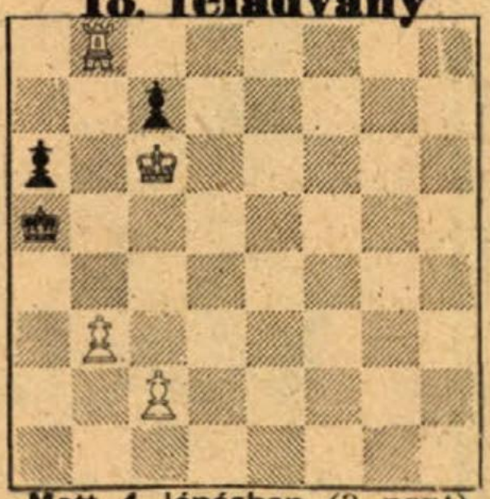
A látszat.

A valóság.

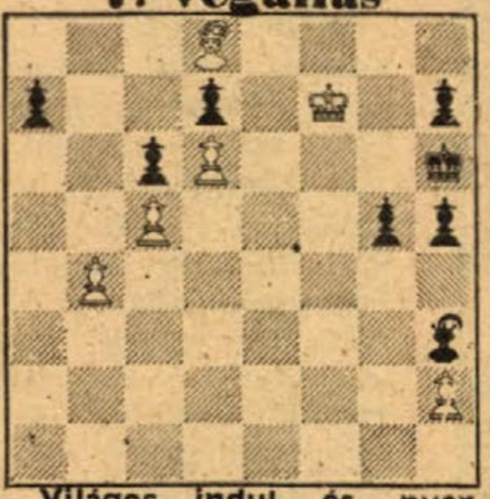
Ludas Matyi sakkozik

18. feladvány

Matt 4 lépésben (3 pont)

7. végállás

Világos indul és nyer. Helyes megfejtése 4 (négy) pont.

A 15. számú feladvány megfejtése:

1 Bc5.
(R. Winter „La Sett. Enigm” 1939.)

A 4. számú végállás megfejtése:

Dr. Lasker világbajnok 1. ..Bc3+-ra 2. Kg4??-et húzta, mire következett 2. ..Bc4+ 3. Kg5 Bh4! 4. Kh4: g5+ 5. Kg5: Kg7 és sötét nyert. A helyes folytatás 1. ..Bc3+-ra 2. Kf2! lett volna (a királynak nem szabad a negyedik vonalra mennie) pl. 2. ..Bc2+ 3. Kél (vagy 3. Ké3) Bc1+ 4. Kd2 és világos könnyen nyer, mert a h7 gyalogot nem lehet feltartóztatni.

Az olaszok mozikalandja

Az olasz futball-küldöttség néhány tagja moziba ment szombaton és pénztár előtt várakozva az egyik így szólt:

— Otthon érzem magam ezen a helyen. Végre valami, ami Olaszországra emlékeztet. Sorba kell állni és jegyrendszer van.

Petike igényei

Petike hallotta a nagyoktól, hogy kétszázezer labda készült a gumigyárban. Amikor azután megkérdezték tőle, hogy mit akar születésnapjára, az igényes csöppség így felelt:

— Anyuka, vegyél nekem párezer gumilabdát.

A főútvonal balladája

A járdákon renoválnak,
Búsan néztem a nejemre:
„Gyere le a járdáról, itt
Tégla esik a fejemre!”

Kedves nejem szemöldökén
Kackiásan egyet pödör:
„Sínt raknak ott, nincs kocsiút,
Csak a helyén egy nagy gödör!

Amelybe ha belelépek,
Egész biztos, lábam töröm
És kimondom ápertén, hogy
Ez énnékem nem nagy öröm!

Már a gondolatába is
Beleborsódzik a hátam,
Mert énnékem, tudhatod, a
Vikszeléshez kell a lábam!”

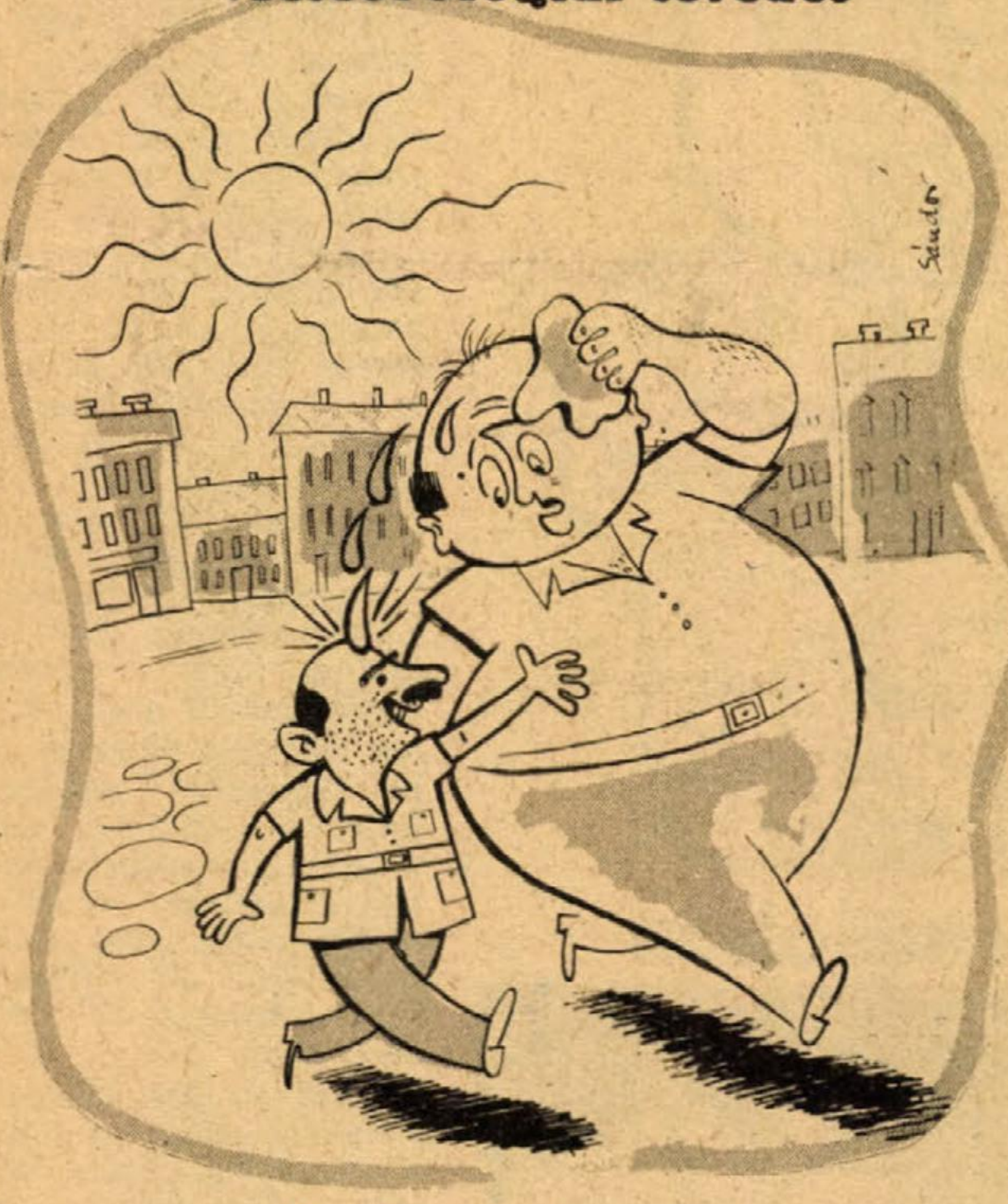
„Igen?” néztem keserűen
Könnyes szemmel a nejemre,
„Jobban esik, ha a járdán
Tégla esik a fejemre?

Tudd meg asszony, hogy erre én
Mondok viszont kemény nemet,
Mert én viszont a fejemmel
Keresem a kenyeremet!”

Feleségem csak járdán jár
És itt véget ér a nóta,
Mert én meg csak kocsiúton
S nem láttuk egymást azóta.

MIKLÓS DEÁK.

Meteorológiai tévedés

— Na, végre megint egy kis eső!

Mi történt itt?

Vasárnap este nyolc órakor húsz ember, lány és fiú, asszony és férfi állott fel a zöldvendéglő asztalától.

Ruházatukon semmiféle különösebb elváltozás nem volt tapasztalható. Egyik sem viselt Napoleon-csákót, senki nem vonszolt maga után Fifi névre hallgató lukas félcipőt, sőt olyan sem akadt köztük, akinek autóduda állt volna ki hátul a nadrágja fenekéből. Szóval nem voltak őrültek.

Fentiek ezután úgy álltak fel két sorba, hogy közben felváltva léptek egyszer jobb, egyszer ballábukkal, mint azt mindenki cselekedni szokta.

Ezekután megfogták két ujjukkal fülük cimpáját és jobblábukon egymásfelé ugráltak, majd ugyanez annyira megtetszett nekik, hogy visszafelé is megcsinálták. Ezután elengedték fülcimpájukat, de mielőtt a nézők megkönnyebülten felsóhajtottak volna, máris saját orrukhegyébe kapaszkodtak, mégpedig zsebkendő nélkül. Most ballábon ugráltak oda és vissza s ezt a mutatványt kecses pördüléssel fejezték be, fejük fölött tapsikolva. Amikor már mindenki azt hitte, hogy ezt fokozni nem lehet, hátat fordított egymásnak a két sor és kidüllesztve azt a részüket, ahol nem fészkel az agy, olyannyira egymásnak rohantak, hogy többen elvesztették egyensúlyukat. A sebesültek eltakarítása után félig eltakart szájjal, makogva és üvöltve rohant egymásnak a két sor; a hatás azonban elmaradt: a nézők ekkor már semmitől sem lepődtek meg.

A két sor végül megcsókolta egymást és mintha mise történt volna, egyszer a ballábával lépve, egyszer a jobbal, akárcsak egy közönséges vacsoravendég, visszament az asztalához.

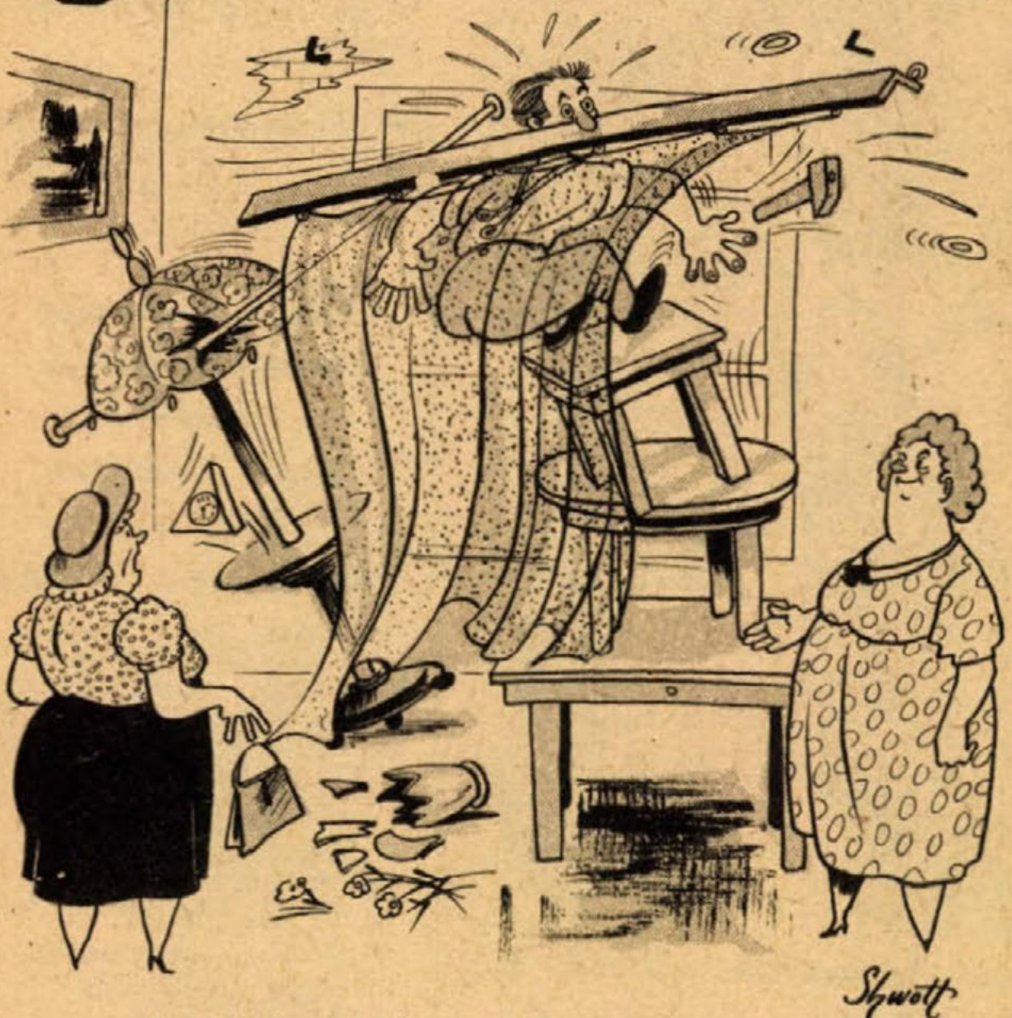
A zene elhallgatott. A hoki-poki című divatos tánc befejezést nyert.

Olt Károly a képviselőház elnöke

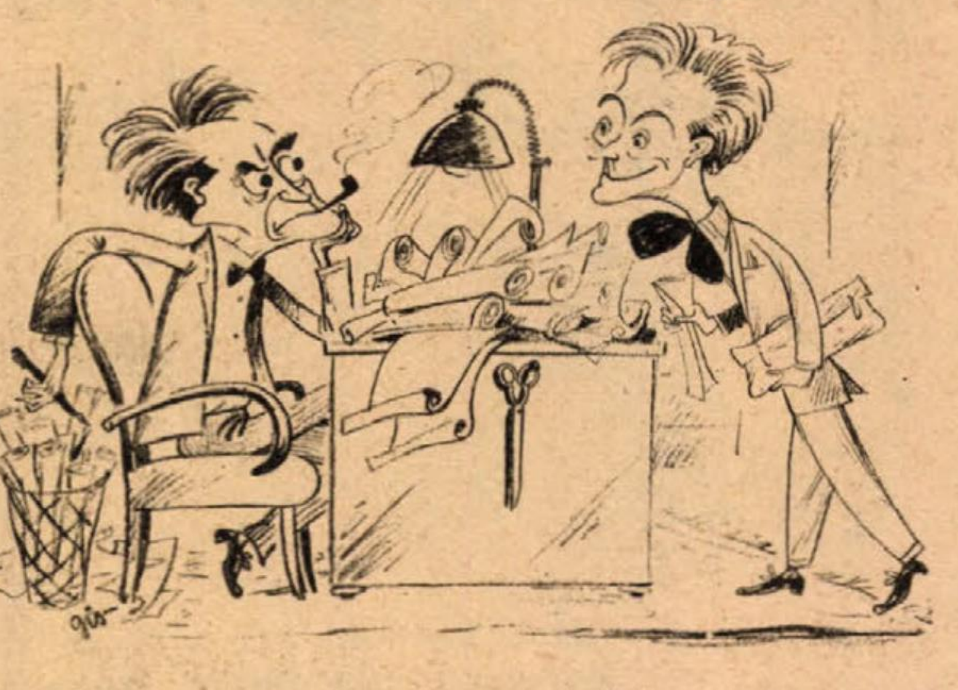
— De kedves barátaim, nem is kell sokat búcsuznunk, hiszen csak ide megyek két megállóval feljebb!

Jó az öreg a háznál

— Látod kedvesem, mióta a férjem végzi házilag a szerelési munkákat, rengeteget spórolunk.

Ő is megteszi a magáét

Költő: Itt az új verses drámám, valósággal remekbe faragtam.

Kritikus: Jó, én meg majd remekbe fúrom.

Párisban

Két francia munkás megy a Rózsaszínű Márványpalota előtt:

— Nincs rettenetesebb dolog, mint három ilyen nyugati külügyminiszter, — mondja az egyik.

— Dehogynincs — legyint a másik. — Öt ilyen nyugati külügyminiszter még rettenetesebb.

Nehéz eset

Németország amerikai megszállási övezetében ismét működnek a nácitlanító bizottságok, amelyeknek feladata — mint nevük is mutatja — az, hogy a volt nácipárt gyilkos tagjait leleplezzék és börtönbejuttassák.

Egyik nap magas, szőkehajú fiatalember kerül a bíróság elé. Két óra hosszat van bent, aztán kijön. A folyosón a tárgyalásra várakozva alacsony, kopasz férfi ül. Mikor meglátja a szőkehajút, örömmel ugrik hozzá.

— Szervusz, Kurt... Na, hogy ment?

Kurt mélyet sóhajt, legyint.

— Hadd el. Rosszul.

— De mégis, beszélj... mi volt?

— Hát kérlek... Először is megkérdezték, hogy tagja voltam-e a náci pártnak?

— Mire te? — izgul a kopasz.

— Mondtam, hogyne lettem volna tagja. Persze, hogy tagja voltam.

— Rémes... Na és?

— Aztán megkérdezték, hogy résztvettem-e öldöklésekben...

— Persze, azt mondtad, hogy nem! — véli a kopasz.

— Dehogy mondtam... Bevallottam, hogy résztvettem... Aztán azt kérdezték, hogy felkoncoltam-e politikai internáltakat? — Mondtam, igen kérem, Buchenwaldban, 1944 szeptember 6-án éjszaka...

— Hát ez... hát ez — kapkod levegő után a kopasz. — Én még ilyet nem hallottam... Hát mért kellett neked mindent bevallani? Nem tudtad letagadni az egészet?

Kurt ideges mozdulatot tesz.

— Ugyan kérlek? Tagadjam le a szemükbe? Hiszen ők voltak a buchenwaldi kivégző osztagom tagjai.

Ludas Matyi azt üzeni

Petrovics Julia. Minket is felháborít, hogy hamisított tejfölt adtak el önnek a Körúton. Panaszával azonban rossz helyre fordult, mert Ludas Matyi tejfölügyben nem tud eljárni.

Cs. Miklós, Mónus Illésrakpart. Kérdése a következő: miért kell a pesti dunaparti lakosoknak éjjelenként álmukból hajókürt hangjaitól felverve résztvenni a dunai gőzösök Budapestre történő befutásában? Válaszunk a következő: nem tudjuk.

Bevinné asszony, London. Nincs oka aggodalomra. Férje nem önt csalja meg, hanem az angol munkásságot.

Legfőbb érv

Tuba Lajos nyugodtan állt a Körút sarkán, amikor hozzálépett egy öreg bácsi.

— Kedves uram, segítsen egy pár fillérrel, már napok óta nem ettem.

— Sajnálom öregem, nagyon szívesen adnék, de magamnak sincs egy vasam sem.

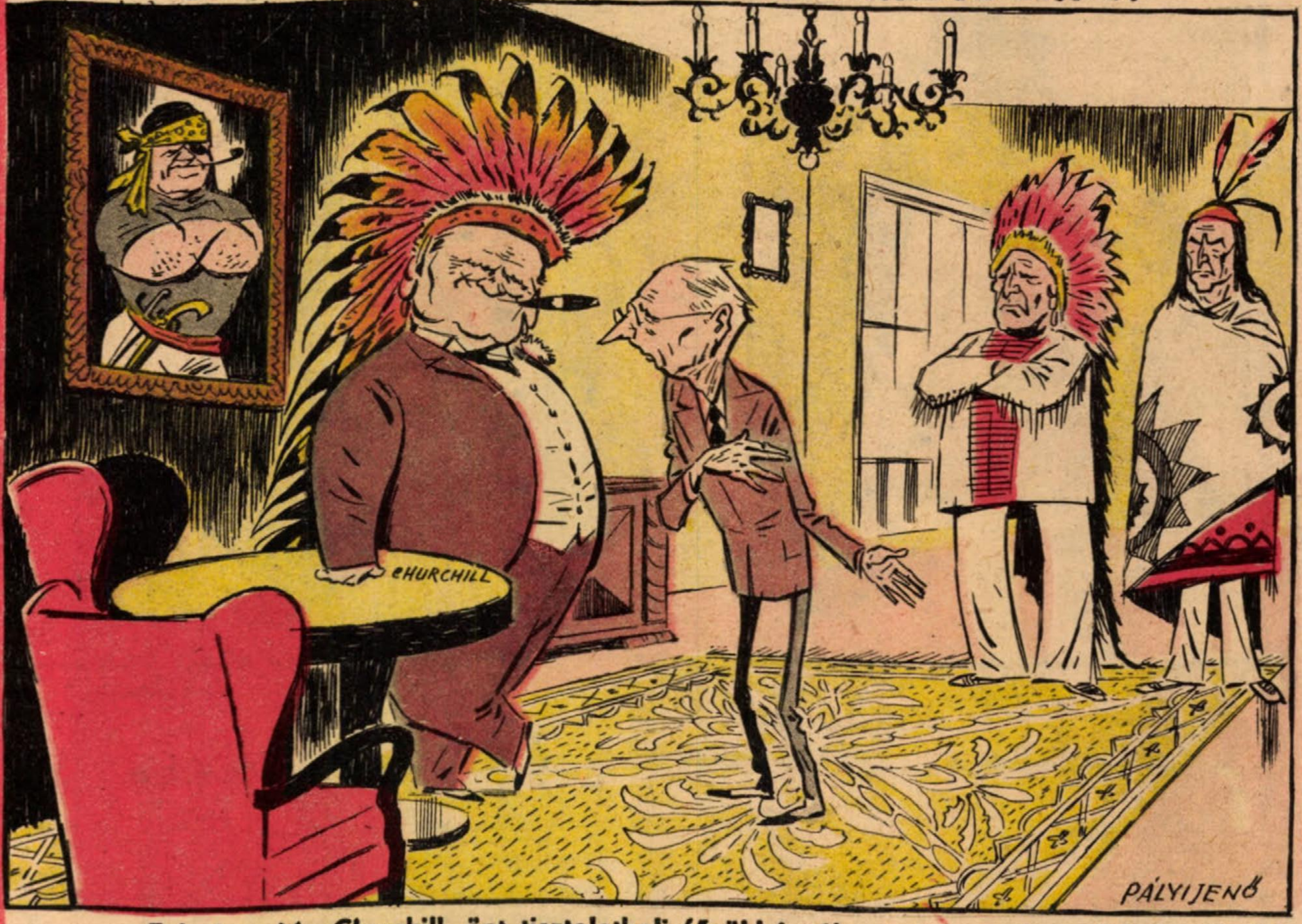
— Kérem, ne tessék elküldeni már napok óta nem cigarettáztam...

— Sajnálom, bácsikám, de nem vagyok dohányos ember.

— Uram, három napja nem volt egy fröccs a számban...

— Az más. Itt az utolsó forintom, jó ember, menjen és igyon egy fröccsöt.

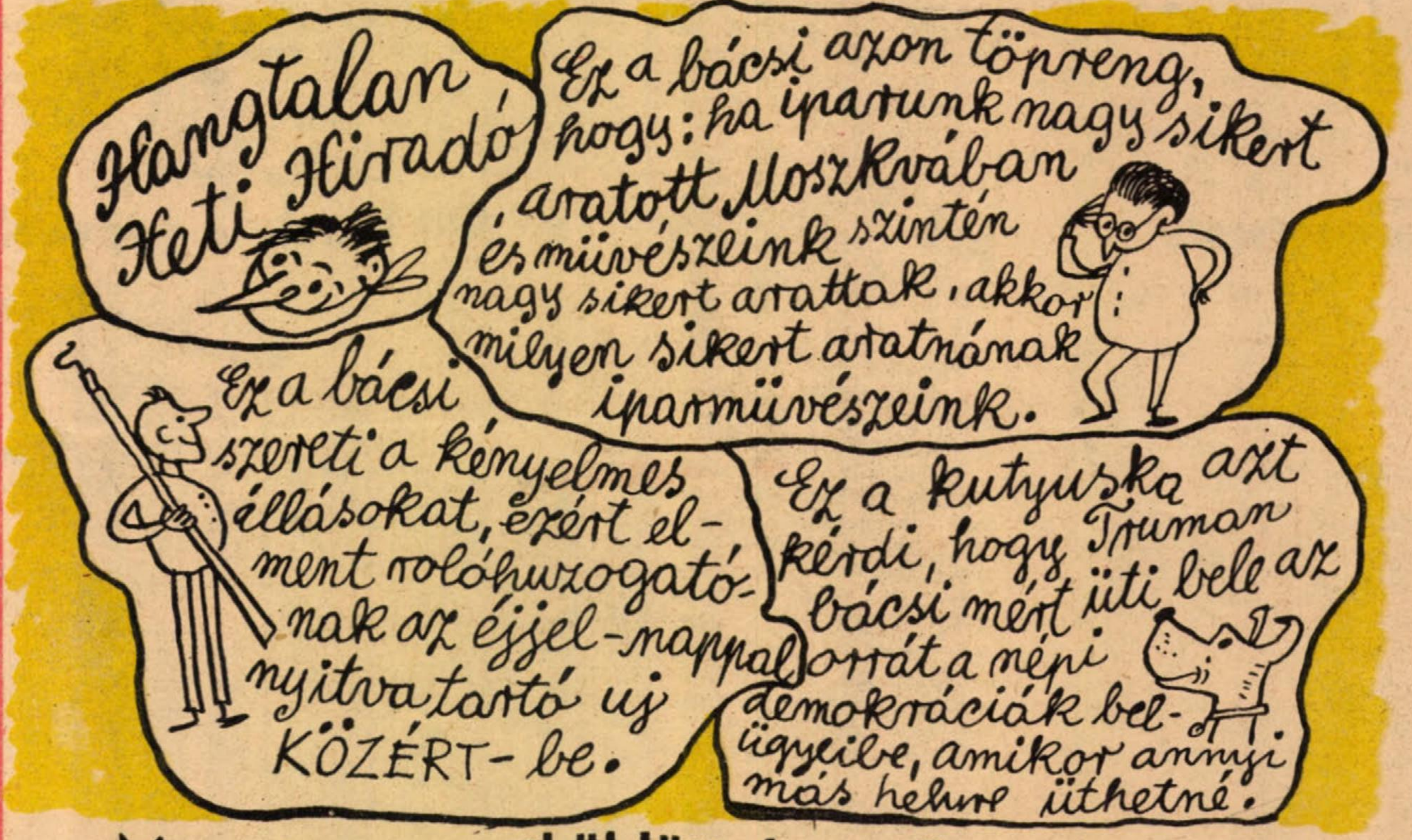
Csak 16 éven felüli indiánoknak!

Tolmács: Mr. Churchill, önt tiszteletbeli főnökké választotta ez a kanadai törzs. Indián neve Csikvarokvaho.

Churchill: Mit jelent ez angolul?

Tolmács! Bocsánat Sir, azt ilyen előkelő helyen nem lehet kimondani...

Magyar parasztküldöttség a Szovjetunióban

— Látod komám ezt a szép, vidám, boldog életet?

— Nemcsak azt látom, hanem azt is látom, hogy mekkorákat hazudtak nálunk a reakciósok!

GYERÜNK A PATIKUSHOZ!

Irta: Szép Ernő

Nem hinném, hogy maguk is hallották már ezt a kis históriát.

Szól pedig ez Kóbor Tamás, néhai magyar író felől, akinek a legrosszabb írása volt a világon. Csoda, ugyebár, hogy az író embernek, aki elemista kora óta oly rengeteg sokat gyakorolja a betűvetést, ne legyen mindnek szépen kürt kézírása. A régibb világban az írók nem irtak gépen csak kézzel, annál nagyobb csuda az a rossz írás. Emlékszem, Szász Zoltánnak is kutyarossz írása volt, sokszor Bródy Sándor írását se lehetett kibetűzni. Cudar csunya volt Balzac írása is; dehát a Kóbor Tamás kézirata, az egyszerűen olvashatatlan volt, akár a szolgabirák névaláírása.

Az Ujság nyomdájában (Kóbor Az Ujságba dolgozott), ott kiképezte magát egy jószemű fiatal szedő a Kóbor Tamás írásának a megfejtésére. Ez a szedő, akinek az író külön kis havi ösztöndíjat adott, ez szedte évtizedeken átal a Kóbor Tamás regényeit, vezércikkeit, tárcáit. Amellett Kóbor minden áldott este irt az Ujság első oldalának a homlokára három-négy kicsi glosszát, ezeknek Rovás volt a közös címük; persze ezeket is az illető szedő kezelte.

Nohát egy téli este Kóbor megírja a Rovást és hazamegy. A Rovás szedésére éjfél felé került a sor. Odaküldik annak a szedőnek a Rovást, kisül, hogy a derék öreg szedő beteg, nem jött be máma. Lakni kint lakik Rákosszentmihályon; mire kiérne s visszajönne akár egy taxi is, hogy a szedővel lemásoltassák a Rovást, a lap nyomása elkésnék. Kóbor ugyancsak messze, a Zuglókon túl lakik, alszik is már, istenments a koros írót felzavarni. A Rovás nélkül pedig nem szabad megjelenni Az Ujságnak. Ebben a kritikus helyzetben mentőötlete támad a tördelőnek. Le kell küldeni a Rovást a patikába, a patikusok a legrosszabb írást is el tudják olvasni. Nosza, szalad le a szedőgyerek, becsöngetni az első inspekciós patikába.

Nem kellett sokáig várni, jött a szedőgyerek, jó nagy üveg orvossággal.

Megcsinálta a patikussegéd, amit felírt Kóbor Tamás.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein. V., Honvéd-u. 10. Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.